

[5th November 1952]

SRI T. VISWANATHAM:—"May I submit that it is not merely for disposal? We want Government to consider it."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"The Government will be delighted to do everything if money were available. A machine won't translate, and so we must have translators. The machine may be modern, but the price will not be moderate." (Laughter.)

SRI T. VISWANATHAM:—"As regards the question of providing translators, I may submit we have got reporters for the regional languages here; but there is some difficulty felt with regard to Malayalam speeches. I understand a Malayalam reporter is not available here; I can quite understand if he is absent for a day or two; but if it is a question of there being no Malayalam reporter at all, may I ask the Government to make immediate arrangements to provide Malayalam reporters, as otherwise it will be doing great injustice to the Malayalam Members of this House?"

MR. SPEAKER:—"For the present, one of our English reporters who knows Malayalam is taking down the Malayalam speeches."

Sri P. Venkateswarlu rose in his seat.

MR. SPEAKER:—"Whatever the hon. Member wants to say, let him first put it in writing and send it on to me, and then I shall allow him to have his say."

"We now proceed to the next item, the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Bill."

III.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE TANJORE TENANTS AND PANNAIYAL PROTECTION BILL, 1952—*cont.*

SRI V. SRI KRISHNA:—"అధ్యక్షా, తంజావూరు జిల్లాలోని కొలుదారుల, పాలేర్ల రక్షణార్థం ఒక అర్జీనెన్నును ఈ ప్రభుత్వం వ్యాపకం చేసి, దానిని శాసనంగా మార్చుకున్నాను. ఈ బిల్లు తమకొనివచ్చినందుకు నాకు సంతోషంగానే ఉన్నది. అయినప్పటికీ ఇట్టి శాసనాన్ని ఆంధ్ర దేశంలోని కొలుదారులకూడా వర్తింపజేయక పోవడం కొంత అశాస్త్రంగాన్ని కలిగించినది. తంజావూరు అర్జీనెన్నును చూడగానే ఆంధ్ర దేశంలోని కొలుదారులూడా తమ రక్షణకుగాను అట్టి బిల్లు లేబడతుందని ఆశించారు. కాని ఎందువల్లనో ఈ ప్రభుత్వం ఇతర ప్రాంతాలలోని రైతులవల్లగాడా తగినంత శ్రద్ధ చూపలేదు. తంజావూరు జిల్లాలో పరిస్థితులు ఎక్కువగా రాష్ట్రంలోని ఇతర జిల్లాల పరిస్థితులకూడా అవిధంగా ఉన్నాయి. అన్నిచోట్ల ఖాస్సా ములు కొలుదారుల ఇబ్బందులపాలు చేస్తున్నారు. ముఖ్యంగా తంజావూరు అర్జీనెన్ను వచ్చిన తరువాత ఖాస్సాములు ఇంకను దౌర్జన్యంగా ప్రవర్తిస్తున్నారు. అనేకమంది అహయిక రైతులను ఖాస్సాములు ఖాములనుంచి తొలగించి వేస్తున్నట్లుగా మాకు అర్థమవుతున్నాయి. కొలుదారుల హక్కులను కాపాడే శాసనాన్ని రాష్ట్రమంతటకూ వర్తింపజేయగూ చేయకపోయినట్లయితే ఎంతోమంది రైతులు ఖాములనుంచి తొలగింపబడే అవకాశం కలుగుతుంది. ఖాస్సాములు ఈనాడు రైతులవద్దనుంచి ఫలసాయంలో

5th November 1952] [Sri V. Sri Krishna]

హెచ్చు భాగాన్ని ఏసూల చేసుకుంటున్నారు. ప్రథమ పంట, రెండవ పంటలూ కూడా వారు హెచ్చుగా లీసుకుంటున్నారు. రైతుకు వ్యవసాయ పెట్టుబడులైనను గిట్టుబాటు కావడం లేదు. ఇక వేరు వ్యర్థాలులేని కారణంచేత కనీసం తరువులను మేతగా గడ్డి వైతా మిగుల్పుకొనగలిగినట్లయితేనే చాలని అనేకమంది రైతులు నిస్సృహ చెందుతున్నారు. ఖాస్సాముల ఆత్యాసపల్ల రైతాంగం పీడింపబడుతోంది. ఇట్టి కఠిన్మథలలో ఆరాచక పరిస్థితులు ఏర్పడక తప్పదని గుర్తించ గోరైనా. తంజావూరు జిల్లాలో మిరానీ విధానం ఉన్నట్లుగానే ఆంధ్ర దేశంలో రైత్యానీ విధానం అమలులో ఉన్నది. అనేక ఖాస్సాములు తమ ఖాములను కొలుకొచ్చి ఇతర జిల్లాలలో ఉంటున్నారు. అంతేకాకుండా వందలు, వేల ఎకరాల ఖామిగల ఖాస్సాములు కొలుదార్లను చాలా ఇబ్బందులు పెడుతున్నారు.

“ఈ ఖాస్సాములతోబాటు ఈనాడు దేశవ్యాప్తంగా ఖాస్సాములుగా తయారయ్యారు. ఉదాహరణకు కొన్ని విషయాల గురించి మనవి చేస్తున్నాను. మా జిల్లాలోని రేచెల్లె తాలూకాలో మట్లపూడి అనే గ్రామం వున్నది. ఆ గ్రామంలోని 70 ఎకరముల ఖామి క్రిష్ణా జిల్లా బందరులోవున్న దేవునికి చెందివున్నది. ఆ ఖామి ఎంగోకాడంగా రైతులు ఎకరానికి ఒక రూపాయ శిస్తు చెల్లిస్తూ వ్యవసాయం చేస్తున్నారు. ఆ రైతులు దాదాపు వంశపారంపర్యంగా ఈ ఖామిని దుస్తుకొనుచున్న ఈనాడు ఆ ఖామి వ్యవసాయానికిగాను పాటపెట్టిబడి ఇతరులకు ఇవ్వబడుతుంది. ఇంతకాలం మొత్తం 70 రూపాయలు శిస్తు చెల్లించే ఖామికి ఈనాడు పోటీపెట్టి 3,500 రూపాయలకు, స్వంత పొలం నాలుగైదువందల యెకరాలుంటే వున్నదే సాగుచేసుకోలేక పాటపెట్టిన గ్రామకరణంగారు ఏకైక ఖాస్సామి పాటపాడారు. ఈనాడు రైతులవద్దనుంచి ఇంత హెచ్చు మొల్తన్న వసూలుచేయవలెనని బందరు దేవుడు చెప్పాడో విచార తెలియదు.

“అదేవిధంగా పొన్నూరు దేవుడు భావనారాయణస్వామి వద్దకొండు వందల ఎకరాలగల పెద్ద ఖాస్సామి. ఈ ఖాములలో కొన్ని ఇదివరలో బంజరులుగా ఉండేవి. ఎంతోకాలంగా కిష్టించు కొందరు రైతులు వాటిని సాగులోనికి తెచ్చారు. ఇంతకాలంగా కొద్దికాలపు శిస్తు చెల్లించినారు. ఆ ఖాములను సాగుచేసుకుంటున్నారు. కాని ఈనాడు ధర్మకర్తలు పోటీపెట్టి దివాజిల్లు కట్టించుకొని బహిరంగంగా పోటీపెట్టి పాటపాడిస్తున్నారు. పాట పెంచారు. ఈ విధంగా దేవాలయ ఖాములను ఎంతోకాలంగా సాగుచేస్తున్న రైతులను ధర్మకర్తలు తొలగించేస్తున్నారు.

“అదేవిధంగా వచ్చి తాలూకా, జూపూడి గ్రామంలోవున్న రోమక్ కాథలిక్ మిషన్ బిషప్ గారుకూడా స్థానికంగా ఉండే కాథలిక్లను, ప్రోటెస్టెంటులకు పోటీ పెట్టి మిషన్ కు ఉన్న 110 ఎకరముల ఖామిని ఇదివరలో సాగుచేస్తున్న ప్రోటెస్టెంట్లు రైతులను తొలగించి వేశారు. పోలీసు శాఖవారుకూడా ఆయనకే సహాయపడ్డారు. రైతులను ఈ విధంగా ఖాస్సాములు ఇబ్బందులపాలు చేస్తూఉంటే ప్రభుత్వంవారు రైతులు ఎన్ని ఆర్జీలు పెట్టుకున్నా సహాయపడుటలేదు.

“అలాగే తెనాలి తాలూకాలోని అత్తోట గ్రామంలోవున్న రెండు, మూడు వందల ఎకరముల ఖామిని స్థానికంగావున్న ఖావసలిలేని వ్యవసాయ కూలీలు చిరకాలంగా కొలకుచేసుకుంటుంటే వారిని తొలగించేందుకు ఆ ఖామికి ఖామందు అయిన ఎక్కడో తెనాలిలో ప్లీడరు వృత్తి చేసుకుంటూ డబ్బు సంపాదించుకొనే ఒక

[Sri V. Sri Krishna] [5th November 1952]

అసామికి అండలండి పోలిను సిబ్బందిని వంపించి ప్రభుత్వం. ఈ విషయాన్ని గమనించినట్లయితే ఈ ప్రభుత్వం ఖాస్వాముల ప్రభుత్వమే లేక కార్మిక, కర్షకుల ప్రభుత్వమే తెలిపామంది

“అదేవిధంగా రేవల్లె తాబాకా, అడివులదీవి గ్రామ కరణంగారి విషయం చూద్దాం. ఈ కరణంగారికి ఏడు వందల ఎకరముల ఖామి ఆయన తప్పుడుగారికి 600 ఎకరముల ఖామి ఉన్నది. ఈనాడు వారు ఈ ఖామిలనుండి ఇదివరలో సాగు చేస్తున్న రైతులను తొలగించివేసి స్వంత వ్యవసాయంచేయ ప్రయత్నిస్తున్నారు. అందుకుగాను 14 శతల దన్ను పోతులనుకూడా కొంటున్నారని వినిపింది.

“ఇటువంటి విషయాన్ని ఎన్నింటినో వివరించవచ్చు. కౌలుదారులకు రక్షణ ఇవ్వడం ఈ ప్రభుత్వంయొక్క ఉద్దేశమేనట్లయితే వారు తంజావూరు అక్రినెస్సులో అంగీకరించి స్కూల్లను ఇతర జిల్లాలనుకూడా పరిశీలించాలి. లేనిచో అనేక మంది ఆయామకులైన రైతులను ఖాస్వాములు బలవంతంగా ఖామినుంచి తొలగించి వేస్తారు. ఈ సమస్యను సకమంగాను, సకాలంలోను పరిష్కరించవలెనని ప్రభుత్వం వారిని కోరుతున్నాను. రాష్ట్రంలో వివిధ ప్రాంతాల్లో వివిధ వాసంబందాబున్న కారణంగా ఒక సమగ్రమైన బిల్లును తయారుచేసేదిమితమే ప్రతిపక్ష నాయకులు ఒక select committee ని ఏర్పాటుచేయవలసిందిగా కోరి ఉన్నారు. వారి ప్రతిపాదనను నేను బలపరుస్తున్నాను.”

11-40
a.m.

* SRI Y. MANJAYA SHETTY:—“Mr. Speaker, Sir, in supporting the Bill before the House I wish to observe that though it is intended exclusively for the benefit of agricultural tenants and farm labourers of Tanjore district. I as a representative of a district other than Tanjore, namely, South Kanara, am impelled to say a few words in view of the importance and significance of the Bill as a step towards the agrarian reforms in this State. I may be permitted to say that the present Bill is long overdue. I am however glad that at least the present Government under the leadership of one of the greatest statesmen of our country, the Hon. Sri C. Rajagopalachariyar, has brought forward this Bill which has really brought hope and happiness to a large section of the peasantry of our State. It has really created a sort of joy in the minds and kindled a ray of hope in the hearts of millions of peasants of the State. As I have already submitted, though the Bill is intended to deal with conditions in the district of Tanjore, there is a clause in the Bill which provides that the provisions of the Bill may be extended by notification to other areas in the State. When there is such a provision in the Bill and when there is a great demand by the people for a Bill similar to the one which we are now discussing on the floor of the House, I do not see any reason why the Government should hesitate and delay the extension of the provisions of the Bill to other parts of the State. No doubt, Sir, there may be some practical difficulties in extending the provisions of the Bill to the entire State. It may not be possible nor practicable to apply all the provisions of the Bill to the entire State; for example, the provisions of clause 8 of the Bill concerning the rate of rent cannot apply to other districts because the rate of rent varies from district to district. But there are other provisions of the Bill like the provisions with

5th November 1952] [Sri Y. Manjaya Shetty]

regard to the eviction of tenants, which can be conveniently applied to all the districts of the State without any exception. In this connection, I can safely say that except clauses 8, 11 and 12 of the Bill all other clauses may be applied to the entire State without any difficulty but of course with such minor amendments as may be necessary. In the district of South Kanara from which I come, there is a growing feeling among the people, especially among the peasants that the Government has done nothing to redress their grievances in spite of their long-standing demand and agitation. They want a tenancy legislation which aims at fixation of fair rent and which grants security of tenure. Though various responsible organizations of South Kanara district and also Members coming from that district have been agitating for a legislation to prevent the eviction of tenants, I am sorry to state that the Government has not taken any step in that direction. I understand, Sir, recently that no less a person than the President of the Karnataka Provincial Congress Committee, Sri Nijalingappa, has met our Chief Minister and represented to him about the urgent necessity of bringing forward a legislation for preventing eviction of tenants in South Kanara district. I understand from the press that the Hon. the Chief Minister was kind enough to consider his request. To a question put by me in the last session of the Assembly calling for information about the number of eviction suits pending in the various courts of South Kanara, the Hon. Minister for Revenue was kind enough to state that it was about 1,000. Out of this huge number, I would submit that about 50 per cent represents suits filed against tenants who have no arrears of rental to pay. These suits are filed by the landholders either to harass the tenants or to know down the valuable improvements effected by them or to make the tenants pay higher rates of rental. Such being the state of affairs, I would appeal to the Hon. the Chief Minister as well as to the Hon. the Minister for Revenue to apply such of the provisions of the Bill as apply to eviction of tenants to the district of South Kanara and thus save the several thousands of families who are suffering untold hardships for want of such a legislation.

“ Sir, the Bill, as it is, seems to be defective only in one sense. The Bill confers security of tenure only for a period of five years. According to the Bill, at the end of the fourth year the landholder or mirasdar can issue notice of eviction to the tenant and ask him to vacate the land in his possession at the end of the fifth year. My submission is that the general trend of opinion is in favour of granting security of tenure for tenants for all time to come provided they pay rent promptly and regularly as fixed by the Government and provided the lands held by tenants are not necessary for the personal use of either the landlord or any of his family members. The period of five years, as fixed in the Bill, is too short and I feel there would not be any love, enthusiasm or incentive for the tenants to grow more food or to improve land because they are not sure of their position after the lapse of five years. Under these circumstances, I would request the Government to make necessary amendments in the Bill so that there may

11-50
a.m.

[Sri Y. Manjaya Shetty] [5th November 1952]

be security of tenure for tenants for all time to come. With these observations and with a personal request to the Hon. Minister for Revenue to apply the provisions of the Bill at least with regard to eviction of tenants, to South Kanara district, I support the Bill. Thank you, Sir."

* SRI G. C. KONDAYYA :— “ అధ్యక్ష, తంజావూరు అర్జి నెన్సు లుమీద మాట్లాడుతున్నప్పుడు ముఖ్యంగా వ్యవసాయ కూలీలలో ముఖ్యమైన యీ కౌలుదార్లు విషయం ప్రస్తావిస్తూవున్నపుడు ఆ బిల్లును వొక్క తంజావూరు జిల్లాకు మాత్రమే యిండుకుని పెట్టింజేయాలి అర్థంకావటం లేదు. ఎందుచేతనంటే యీ తంజావూరు జిల్లాలోవున్న మిరాసీదార్లందరు కౌలుదార్లను యే విధంగా బాధించి యిబ్బది పెట్టుచున్నారో ఆ విధంగానే దేశమంతటను అసగా మద్రాసు రాష్ట్రమంతటను భూస్వాములు మిరాసీదార్లు మొదలగువారందరు యీ కౌలుదార్లను యీ అర్జి నెన్సు వచ్చిన తర్వాత బాధలు పెట్టుట కారంబించినారు. ముఖ్యంగా యీ తంజావూరు జిల్లాలో అర్జి నెన్సువచ్చిన తర్వాత కౌలుదార్ల రక్షణ గల్గటానికి భూస్వాములయొక్క యీ కౌలుదార్లయొక్క హక్కులను కాపాడుటకు ప్రభుత్వమువారు ఈ అర్జి నెన్సును తెచ్చియున్నారు అన్ని ప్రదేశాలలో అసగా అంధ్ర జిల్లాలలో బాదాపు డెల్టా విరియాలలో గాకుండా నాక డెల్టా విరియాలలో గాక యీ భూస్వామ్య విధానంలో కౌలుదార్లకు రక్షణవస్తే బాగుంటుందని నా అభిప్రాయము కాని తంజావూరు జిల్లాలో యీ అర్జి నెన్సును ఆములు జరిపిన తర్వాత అక్కడే వరిస్థితులను గమనించి యీ బిల్లును ప్రభుత్వ వారు ప్రవేశ పెట్టినపుడు ప్రభుత్వ విధానం యేమిటో తెలుసుకొనవలసియిస్తుంది. కౌలుదార్లకు మిరాసీదార్ల ద్వేషంపూర్వక జరిగి రక్షణతములు అగువరకు ప్రభుత్వమువారికి తెలియలేదు. గలగలేదు. ఈ అర్జి నెన్సు యితర జిల్లాలకుగూడ వర్తింజేపారని భూస్వాములు కౌలుదార్లను దొర్లవ్వముగా తోలెండుటకు ప్రయత్నాలు జరుగుచున్నవి. అందువల్ల యీ బిల్లును కౌలుదార్ల రక్షణకొరకుగాను దేశమందంతటను పెట్టకుండా ఒక్క తంజావూరుకు మాత్రమే పెట్టటం అర్థంలేని వాదము ఎందుచేతనంటే యీ కౌలుదార్లకు రక్షణ గల్గటకు యీ భూస్వామ్య విధానము రాష్ట్రంలో ఆతరునువున్నది గాన రాష్ట్రమందంతటను వర్తింజేయటం ముఖ్యమైన విషయము. అంతేగాక యీ బిల్లులోని వరిస్థితులు దూచినపుడు కేవలం అంధ్రదేశానికి వర్తింజేయకపోవటం చూస్తే కాలయాపన జేయుట కేవలం నేనభిప్రాయపడుచున్నాను. ఈ విషయంలోనే నొకమాట చెప్పదలచాను. రాష్ట్రంలో కౌలుదార్లు భూస్వాములకు పంటలో కొన్నిచోట్ల పాతయిస్తున్నారు. కాని అంధ్రదేశంలో కౌలుదార్లు భూస్వాములకు సగానికి సగంగాని యింకా జాస్తిగాగాని యిస్తున్నారు. మా ప్రాంతాలలో సగానికి సగంపాటు ఫంటున్నది. అందువల్ల రాష్ట్రమంతా యీ బిల్లును అనువర్తింజేసినపుడు కౌలుదార్లకు భూస్వాములకు గల హక్కులను పూర్తిగా ఆలోచించవలసియిస్తుంది. కౌలుదార్లు భూస్వాముల కివ్వవలసిన పాళ్లు యేదే జిల్లాలో యింతెంత యిస్తున్నారో గమనించవలసియిస్తుంది. కొన్నిచోట్ల సగానికి సగంలంటే మరికొన్నిచోట్ల కౌలుదార్లకు మూడువంతులు భూస్వాములకు నాలుగువంతులు ఫుండేట్లు పంటను పంచుకుంటున్నారు. రాష్ట్రమంతటను యీ బిల్లు ఆముల జరిపే విషయంలో యేదే జిల్లాలో యేదే వరిస్థితులున్నవో ఆలోచించి కౌలుదార్లకు న్యాయమైన హక్కులు అసగా భూస్వాములకు రెండు వంతులు, కౌలుదార్లకు మూడువంతులు ఫుంటులాగునజేసి రాష్ట్రమంతటను కౌలుదార్లకు రక్షణ కల్పించి బిల్లును ప్రభుత్వం చేపాలని నా అభిప్రాయము. అప్పుడే కౌలుదార్లకు న్యాయం కలుగును. ఈ విషయంలో యీ బిల్లుకు యింకా కొన్ని క్లాజులు చేర్చవలసియిస్తుంది. ఈ విష

5th November 1952] [Sri G. C. Kondayya]

యములన్నియు పరిష్కరించుటకుగాను సభ్యులు సూచించియుండిన కమిటీలో రివిన్యూ ఆఫీషియల్సువేపి సక్రమమార్గాన యీ బిల్లు తేగలరని నే సన్నిహయ పడుచు న్నాను.

“తంజావూరు జిల్లాలో యీ ఆర్డినెన్సు పెట్టగానే ఘాస్వాములు స్వంతమతా లను ప్రారంభించి కాలదార్లను తొలగించి, ఘాములను స్వాధీనంచేసుకొని ప్రభుత్వం వారు కాలదార్లకు యేకాగీని, హక్కులను అదవంగా కలుగజేస్తారను ప్రదేశంలో ఆర్డినెన్సు తమవేరే యిక్కువగాలేకుండా ఘాములను భార్యలపేర్లతోను తమ్ములు ఇతర బంధువులపేర్లతోను విక్రయములుచేసి ప్రభుత్వం చేదలను బిల్లునుండి తప్పించుకొనజూచుచున్నారు. కాలదార్లు ఘాములను కొనుక్కు తీసుకొని అనేక సంవత్సరములుగా అనుభవించుచున్నారు. ఎన్నో సంవత్సరాలుగా కొంత అనుభవించుచున్నటువంటి యీ కాలదార్లను దౌర్జన్యంగా తొలగించుట అనేది అన్యాయమున ప్రభుత్వంవారిని గమనింప గోరుచున్నాను. ఆనెతలగు ఘాస్వాములు కాలదార్లకు కాలనామాలుగాని యే యితర ప్రతాలుగాని ప్రాసియివ్వకుంటా. కాలదార్లకు హక్కు యేర్పడకలదను దురు ద్దేశముతో ఓరవీగా ఘాములను కొనుక్కు కేయించుకొనుచున్నారు. ఎంతోకాలము నుండి కాలపుత్తు కాలదార్లుచుగాని, కాలపుత్తు లేకున్న అనుభవించుచు, కొంత చేయు చున్న కాలదార్లను దౌర్జన్యంగా తొలగించుటనుండి చాల అన్యాయము. అందువల్ల యీ ఘాస్వాములకు కాలదార్లకు సరియైన హక్కులు యేర్పడుటకు అవసరమైన క్లాజులు యీ బిల్లులో చేర్చవలసియున్నది. ఘాస్వాములు సరియైన హక్కులు కాల దార్లకు యీయహాదని లభింపజేయుచున్నారు. ఏరు తమ ఘాములను కాలదార్లకు విడిచి యేదే దేశాలలో వెల్లియున్నారు. ఈ ఆర్డినెన్సు ఖయాన యిప్పుడు తిరిగి వచ్చి ఘాములను స్వాధీనంచేసుకొనుచున్నారు. కాలదార్లకు చాల అన్యాయం జరుగుచున్నది. ఇదివరలో ఘాస్వాములు యెరువులుగూడా కాలదార్లకు యిచ్చు చుండెడివారు. ఇప్పుడు ఆ ప్రకారం ఎరువులు యిచ్చుట మానివేయుచున్నారు. ఘాస్వాములు కాలదార్లను పెట్టు వాదలు అనేకములున్నవి. ఘామిలేని కారణం చేత కాలదార్లు అన్యాయంపొందుచున్నారు. ఘాస్వాముల అన్యాయ స్వాధీనాలవల్ల కాలదార్లు నష్టపోకుండా రక్షణ యివ్వకలసియున్నది. కేవలం తంజావూరు జిల్లా లోనెగాక రాష్ట్రమంతటను యేర్పాటుచేయుటకు కోరుచున్నాను ప్రత్యేకంగా వాక నెలకొక మిషన్ వేసి అవసరకార్యాపా చేయకుండా ఈ బిల్లును అమలుపరచ వలయునని కోరుచున్నాను.”

* SRI C. MUTHIAH PILLAI :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலே பல பகுதிகளில் ‘எலிக்ஷன்’ இல்லையென்று கருதப்பட்டு, கன்வல்லியேஷன் கோர்ட்டில் அதிக கேஸ்கள் இல்லாததனால் இப்பொழுது அவசரமாகச் செய்யவேண்டியதில்லையென்று சிலர் நினைக்கிறார்கள். இந்த அவசரச் சட்டமானது இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பு வந்திருந்தால் மொத்தம் எவ்வளவு நபர்களுக்கு எலிக்ஷன் ஆயிருக்கிறது என்பது புரியும். ஜலம் வந்து சாகுபடி ஆரம்பித்த இரண்டு மாத காலத்திற்குப் பின்பு அதற்குள் மத்தியதர பட்டாதார்கள் வரையில் அவர்கள் சமரசமாகத் தீர்த்துக்கொண்டதால் கன்வல்லியேஷன் கோர்ட்டுக்கு அதிகமாகக் கேஸ்கள் வரவில்லை. அப்படியிருந்தும் என் தொகுதியாகிய சீர்காழியில் 750 கேஸ்கள் தாவா செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. 750 கேஸ்களில் 550 நபர்கள் வரையில் திரும்ப நிலத்தைப் பெற்றிருக்கின்றனர். இந்த 550 நபர்களும் குறைந்த பட்சம் 1,500 ஏக்கரா வரையில் இரண்டு மாதங்களாக சாகுபடி செய்யமுடியாமல் நிலங்கள் தரிசாகக் கிடந்தனவென்பது தெரிய வரும். 550 நபர்களுக்கு தக்க நேரத்தில் நிலம் கிடைத்திருந்தால் சாகுபடி ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கலாம். விவசாயிகளுக்கு ஐந்து வருஷ உறுதி அளித்திருப்பதற்கு அதிக ஆதரவு இருப்பதனால் இந்த சட்டத்தை நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன்.”

[Sri C. Muthiah Pillai] [5th November 1952]

“மேலும், இந்தச் சட்டம் வந்த பிறகு சில ரயத்துக்களுடைய மனப் பாண்மை எப்படியிருக்கிறதென்பதை நான் கொஞ்சம் விளக்கிக்கூற ஆசைப் படுகிறேன். சட்டம் வந்த பிறகு மிராசதாரர்கள் சில சில சூழ்ச்சிகளைச் செய்து இருநாறு ஆண்டுகளாக இருந்த கட்டு வகுலிக்க முயற்சி செய்கிறார்கள். பரம்பரைப் பழக்கம் என்னவென்றால் பழைய கடன்களை ஒவ்வொரு வருஷத்திற்கு முன்பு அவ்வப்போது கொடுத்ததாக எழுதி விவசாயருவதுதான் வழக்கம். அதேபோல அவர்களுக்கு பிடிக்காத விவசாயிகளை கடன் பாக்கி கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லி கோர்ட்டில் கேஸ்கள் தாபா செய்து அதன்மூலம் அவர்களை நிலத்திலிருந்து நீக்க ஏற்பாடு செய்கிறார்கள். இதற்காக எனக்குத் தோன்றக்கூடியது என்னவென்றால், குறைந்த பட்சம் மாயவரம் அகரிமெண்ட் செய்துகொண்ட காலத்திற்கு முன்பு உள்ள கடனைத் தள்ளும்படி நெய்யவேண்டுமாய்க் கேட்டுக் கொள்கின்றேன். இதை கவனிக்காவிடில் வருகிற அறுவடை காலத்தில் அதிக கிளர்ச்சி ஏற்படக்கூடும் என்பதை நான் வற்புறுத்திக்கூற விரும்புகிறேன்.

“மேலும் விவசாயிகள் குடியிருக்கும் மனைக்கருகே பரம்பரையாய் அனுபவித்து வருகிறார்கள். அதில் தென்னை முதலான பலன் தரக்கூடியவைகளை வளர்த்து அதில் கிடைக்கும் சொற்ப லாபத்தையும் அடைந்து வருகிறார்கள். இந்தச் சட்டம் வந்த பிறகு அதற்குப் பகுதி கொடுக்கவேண்டுமென நிர்வந்தம் செய்ய ஆரம்பித்திருப்பது பல இடைஞ்சல்களைத் தருவது. ஆதலால் விவசாயிகள் குடியிருக்கும் இடத்திற்கு மட்டும் பகுதியில்லாமல் குடியிருக்கவும், அதாவத்தையும் அடையவேண்டுமெனச் செய்ய வற்புறுத்திக்கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். அதாவது பரம்பரையாக இனாமாக அனுபவித்து வந்த பஞ்சை நிலங்களுக்கு பகுதி வகுல் செய்யாமல் இருக்க வேண்டுமென்று சட்டத்தில் வற்புறுத்தவேண்டும்.

“இப்பொழுது வாரச் சாகுபடியாளருக்கு நாற்பது வாரம் அதாவது 2/5 பங்கு என குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதில் அவர்கள் விதை சாகுபடி சிலவு, எருவிடுதல், வாய்க்கால் வெட்டுதல், நிலத்தைச் சீர்தெய்தல் இவைகளைச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. நடைமுறையில் ஒரு நாள் 3-1/3 ஏக்கர்தான் சாகுபடி செய்யமுடிகிறது. அதாவது குருவை இருபேரகமும் சம்பாவும் சேர்த்து சாகுபடி செய்தால் நூறு கலத்திற்குமேல் 12) கலத்திற்குக் கீழ் விளைவு கிடைக்கிறது. இதற்கு அவர்கள் வருடம் பூராவும் கவனிக்கவேண்டியிருக்கிறது. அவர்களின் பங்கு என் தாலுக்காவில் நாற்பது கலத்திற்குமேல் ஐம்பது கலத்திற்குக் கீழ் கிடைக்கும். இதில் செலவு விதை எட்டு கலமும், காலத்தில் சாகுபடி செய்ய சிலவு எட்டு கலமும், எருவிடுதல் பத்து கலமும், ஆக 26 கலம் சிலவாகிவிட்டால் மீதி 14 கலம்தான் கிடைக்கும். அதலால் எருவிடுதலான ஒரு பகுதியை ரயத்துக்களிடம் ஒப்படைக்கவேண்டும். இல்லாவிடில் பொருளாதாம் இல்லாத விவசாயிகள் எருவிட வசதியில்லை.

“பிறகு பண்ணையான் சாகுபடி செய்யும் விஸ்தீர்ணத்திற்கு அவனுக்குக் கிடைக்கும் வீதம் வரவேண்டும் என இருக்கவேண்டும். 6-2/3 ஏக்கருக்கு கொடுக்கவேண்டும் என இருந்தால் சாகுபடி செய்யாத விஸ்தீர்ணத்திற்கு கேட்டு பல இடத்தில் கிளர்ச்சி ஏற்படும். மாயவரம் அகரிமெண்ட் ஒன்றே போதுமானது. அதன்படி இருந்தால்தான் பூரா நாடகளுக்கும் விவசாயிகளுக்கு வேலை கிடைக்கும்; இரண்டு மரக்கால் கொடுப்பதாக இருந்தால் பஸ்ர ஒற்றுமையில்லாமல் வேலை கிடைப்பதில்லை, அவர்களுக்கு அதிகப் படியான சலுகை காட்டமாட்டார்கள். பண்ணையில் எந்த விஸ்தீர்ணம் சாகுபடி செய்கிறார்களோ அந்த விஸ்தீர்ணத்திற்கு மட்டும் பங்கு கிடைக்க வேண்டுமென்று கண்டிப்பாக ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். சாகுபடி செய்த விஸ்தீர்ணத்திற்கு மேலும் பாகம் கிடைக்கவேண்டுமென்று சில இடங்களில் கிளர்ச்சி செய்து நடைமுறையில் இருப்பதை நன்றாகக் காணலாம்.

“மேலும், மனுக்கள் தாக்கல் செய்வதற்கு கொஞ்ச காலம் தள்ளிக் கொடுக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு இந்த சட்டத்தின் அம்சம் தெரியாததால் சிலர் மனுக்களை தாக்கல் செய்யமுடியாமல் காலம் கடத்திவிட்டார்கள். அதற்கு அனுசூலமாக அவர்களுக்கு இன்னும் கொஞ்சம் காலத்தைத்

5th November 1952] [Sri C. Muthiah Pillai]

தள்ளிக்கொடுக்கவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. இப்பொழுது ரயத்துக்கள் வாரச்சீட்டுகளை எழுதிக்கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இன்னும் கொஞ்சம் அவகாசம் வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறார்கள். அதற்குக் காலம் தள்ளிக்கொடுக்கவேண்டும். மேலும் ரெவினியூ கோர்ட்டுகளில் விசாரணைகளை விசாரிக்க மனுதாரை மட்டிலும் அனுமதித்து விசாரணையை நடத்தவேண்டும். அப்படி விசாரணை நடத்தும் போது விசாரணையை அடிக்கடி தள்ளிவைக்கக் கூடாது. உடனடியாக மனுக்களை விசாரித்து தீர்ப்பளிக்கவேண்டும். டண்ணையாட்கள் வார சாகுபடி செய்யவிரும்பினாலும் வாரசாகுபடியாளர் பண்ணையாளாக விரும்பினாலும் அதை ரெவினியூ கோர்ட்டார் அங்கீகரிக்க சட்டத்தில் இடமளிக்க வேண்டும்.

“மேலும் அதிகமான நிலங்களை குத்தகை எடுத்திருப்பவர்கள் அதாவது ஆயிரம் முதல் ஐக்கர் நிலத்தைக் குத்தகைக்கு எடுத்திருப்பவர்களுக்கு இப்பொழுது சட்டத்தில் ஒன்றும் காலாவில்லை. அவர்கள் நான் ஆதரிக்கவில்லை. அவர்களுக்கு இந்த அவசரசட்டத்தினால் பாதிக்கும்படியான கூடுதலான அளவை ரயத்துக்கள் பரிந்து கொடுக்கவேண்டும்.

“கடைசியாக இந்த அவசரசட்டம் அமுலுக்கு வந்த பிறகு கிளர்ச்சிக் காரர்கள் வாரத்திற்கு ஒரு நாள் விடுமுறையேண்டும் என்றும் ஒரு நாளைக்கு எட்டுமணி நேரம்தான் வேலை செய்யவேண்டும் என்றும் சொல்லிவருகிறார்கள். அதன் மாதிரி தப்பான கிளர்ச்சிகள் நடக்காமல் பாதுகாக்கவேண்டும். குடியைவர்கள் நாற்பது கலம் நெல்லை எடுத்துக் கொண்டு பாக்கியை களத்தடியில்தோட்டுவதோடு போகும்படியாக கிளர்ச்சி செய்து வருவதால் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இந்த விதமான கிளர்ச்சி நடந்து கொண்டு வருகிறதை சமையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவராமல் இருக்க முடியாது.

“இந்த அவசரசட்டம் ஐந்து வருஷங்களுக்கு விவசாயிகளுக்கு நன்மையை அளிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறபடியால் இதைக்கொண்டுவந்ததற்காக முதன் மந்திரி அவர்களுக்கு என் நன்றியை தெரிவித்துக்கொண்டு இத்துடன் முடித்தக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI C. KANDASWAMI :—“கனம் சட்டா நாயகர் அவர்களே, இப் 12-10 பொழுது சபை முன்பு வைக்கப்பட்டிருக்கும் தஞ்சை ஜில்லா குடிபயானவர்கள், பண்ணையாளர்கள் பாதுகாப்புச் சட்டம் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விட வேண்டுமென்று கனம் விசுவநாதம் அவர்கள் கொண்டு வந்த தீர்மானத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைக் கூறலாம் என்றிருக்கிறேன். பொதுவாக அரசாங்கத் தரப்பிலேயே இதை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விட வேண்டுமென்பதை ஒப்புக்கொள்ளுவார்கள் என்று நான் நினைத்தேன். ஏனென்றால் இந்த சட்டத்தை அடியேன் எதிரிக்கும் மனப்பான்மையில் யாரும் இல்லை. இந்நகையில் இதில் சில அபிவிருத்திகள் செய்யவேண்டுமென்ற பிரச்சனையில்தான் இந்த தீர்மானத்தைக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. காலம் கத்தவேண்டுமென்ற அடிப்படையில் இதை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விட வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் இந்த தீர்மானத்தை கொண்டு வரவில்லை என்பதை அரசாங்க தரப்பில் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

“அடுத்தபடியாக இதுவரையில் பேசி இருக்கக் கூடிய பல கனம் அங்கத்தினர்களில் குறிப்பாக எங்கள் ஜில்லாவிலிருந்து வந்திருக்கக் கூடிய கனம் அங்கத்தினர் வெங்கட்டராமய்யர் அவர்கள் பேசும்போது நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றப்படுவது பிரமாதமாக ஒன்றுமில்லை என்றும் அவரும் கூச்சல் போடுவதாகத்தான் இருக்கிறது என்றும் குறிப்பிட்டார். சில இடங்களில் சுமார் 20,000 பேர்களுக்கு மேல் என்று மிகைப்படுத்தி குறிப்பிட்டதைகண்டு வருத்தப்படுவதாகக்கூறுகிறார். சில இடங்களில் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றியிருப்பதைக் கண்டால் ரொம்பவும் வருத்தப்பட்டு வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவ்விதம் நிலைமை இருக்கும் போது அவர் இவ்விதம் சொல்லி இருப்பதைக் கண்டால் அவருக்கு கிராமங்களில் அதிக பழக்கம் இல்லை என்றே நினைக்கவேண்டியதாக

[Sri C. Kandaswami] [5th November 1952]

இருக்கிறது. இன்றையதினம் சட்டபூர்வமாக அநேக கன்சிலியேஷன் ஆபிசர்கள் வந்தும் இன்னும் அங்குள்ள விஷயங்களைத் தெரிந்து கொள்ளவில்லை. ஆனால் உண்மையில் பார்த்தால் பல லட்சக்கணக்கான விவசாயிகளை வெளியேற்றி இருக்கிறார்கள் என்பது தெரியவரும். விவசாய சங்கங்கள் மூலமாக இந்தப் பிரச்சினையை எடுத்துச் சொல்லியும் இன்னும் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்பது கண்கூடாகத் தெரியவரும். இதைப்பற்றி கனம் முத்தய்யா பிள்ளை அவர்கள்கூட தன்னுடைய பிரசங்கத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அதாவது இன்னும் நூற்றுக்கணக்கான விஷயங்களில் தீர்ப்பளிக்கப் படுகிறதே என்றும் அதைப்பற்றி உத்தியோகஸ்தர்கள் கவனம் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்றும் குறிப்பிட்டார். எங்கள் பக்கத்தில் பத்தாயிரக் கணக்கான விவசாயிகளை வெளியேற்றி இருக்கிறார்கள். இவ்வளவும் அரசாங்கத்திற்கு தெரியும்போதே இவ்விதம் நடந்து கொண்டு வருகிறது. இதைச் சமாளிப்பதற்காக கனம் பிரதமமந்திரி அவர்கள் இந்த அவசர சட்டத்தை பிறப்பித்திருக்கிறார்கள்.

“நேற்றையதினம் கனம் வெங்கட்டராமய்யா இதைப் பற்றி பேசும் போது இதில் நல்ல அம்சங்கள் இருக்கிறது என்றும், அதில் சில திருத்தங்கள் செய்ய வேண்டியது அவசியம் என்றும் குறிப்பிட்டார். தஞ்சை ஜில்லாவில் ஏற்பட்ட குழப்பத்தினால் அங்கே ஒரு நிரந்தர பரிசாரம் தேடிவேண்டும் என்பதற்காக இதைக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்றும் குறிப்பிட்டார். இந்த சட்டத்தின் பிரியாம்பின் (Preamble) நோக்கத்தை எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால் தஞ்சை ஜில்லா சம்பந்தப் பட்ட வரையிலே ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய நிலைமையின் காரணமாக, ஒரு நிர்வாகப் பந்தத்தினால் இது கொண்டு வரப்பட்டது என்பது தெரியவரும். வெற்றியைப் பொறுத்து வேறு எந்த ஜில்லாவில் இதற்கு டிமாண்டு இருக்கிறதோ அங்கே யெல்லாம் இதை வித்தரிக்கப்படும் என்றும் தோன்றுகிறது. இப்பொழுது இருக்கும் ஆளும் கட்சி விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில்தான் இதைக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்றால் இந்த சட்டம் பல வருஷங்களுக்கு முன்பாகவே கொண்டு வரப்பட்டிருக்க வேண்டும். இது சம்பந்தமாக தஞ்சை ஜில்லாவில் 1943-ம் வருஷத்திலிருந்தே சமார் பத்து வருஷங்களாக பெரிய போராடங்கள் நடந்து வந்திருக்கின்றன. அதலும் இந்த மாகாண மக்களின் கவனத்தைக் கவர்ந்திருக்கிறது. ஏற்கனவே ஏற்பட்ட இந்த சிக்கலைத் தவிர்க்க அரசாங்கம் இம்முறையில் அக்கரை காட்டுகிறார்கள் என்பது தெரியும். அந்த அடிப்படையின் காரணமாகவும் தஞ்சை ஜில்லாவில் விசேஷமான சம்பவங்கள் ஏற்பட்டதன் காரணமாகவும் இந்த சட்டத்தைக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. தஞ்சை ஜில்லாவின் அனுபவத்தைப் பார்த்துக் கொண்டு மாகாணம் புராவும் இதைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று நோக்கத்துடன் இந்த சட்டத்தை முதலில் தஞ்சை ஜில்லாவிற்கு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. எந்த நோக்கத்துடன் கொண்டு வந்தாலும் சரி, அரசியல் கட்சி இதன் மூலம் செல்வாக்குத் தேடிக்கொள்ளலாம் என்ற நோக்கத்துடன் கொண்டு வந்தாலும் சரி, அதைப் பற்றி பிரசாரம் செய்வதில் யாதொரு ஆட்சேபமையும் இல்லை. எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும் தன்னுடைய செல்வாக்கைப் பெருக்குவதற்கு பிரசாரம் செய்ய வேண்டியதுதான். தஞ்சை ஜில்லாவில் ஏற்பட்டுள்ள விவசாய தகராறுகளை நீக்குவதன் பொருட்டுதான் இந்த சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இந்த சட்டத்தின் வெற்றியை முறியடிக்க வேண்டுமென்ற தொனியில் நான் சொல்லவில்லை. யதார்த்தமாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

“அடுத்தபடியாக இன்று நிலப் பிரபுக்களுக்கு ஏதாவது நன்மை செய்தால் அது விவசாயிகளை பாதிக்கும். விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்தால் அது நிலப் பிரபுக்களை பாதிக்கும் என்ற ரீதியில் இந்தப் பிரச்சினையை எழுப்பக் கூடாது. சட்டத்தை பரிசீலனை செய்யும் போது இந்த தேசத்தில் இருக்கக் கூடிய பெரும்பகுதி மக்களின் மதிப்பு என்ன, தேசத்தில் இருக்கக் கூடிய பொருளாதார நிலைமை என்ன, தேசத்திலுள்ள வாங்கும் சக்தி என்ன, தேசத்தின் பெரும்பகுதியாயுள்ள விவசாய மக்கள் எந்த நிலைமையில் இருக்கிறார்கள், ஜனநாயகம் எந்த நிலைமையில் இருக்கிறது”

5th November 1952] [Sri C. Kandaswami]

கிறது என்பவைகளை முதலில் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். பிறகு விவசாயிகளுடைய பொருளாதார நிலைமை பாதிக்கப்படுகிறதா என்பதைப் பல்லாம் வைத்துக்கொண்டு இந்தப் பிரச்சினையை பார்க்கவேண்டும். எவரவர்களை பாதிக்கும் என்ற கண்ணோட்டத்தில் பார்க்கக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

(At this stage the Deputy Speaker occupied the Chair.)

“அடுத்தடியாக இன்றுள்ள அரசியல் நிலைமையில் பொருளாதார நிலைமையில் இது யாரை பாதிக்கும் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். தஞ்சை ஜில்லாவிலுள்ள 80 சத விதம் உள்ள விவசாயிகளின் நிலைமை என்ன என்பதை கவனிக்கவேண்டும். இப்பொழுது அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவைகளை யெல்லாம் யோசித்து நாட்டில் சுபிட்சத்தையும் அமைதியையும் நிலைநாட்டு இந்த சட்டம் பாதுகாக்கும் நிலையில் ஏற்படவேண்டும். உண்மையாகவே இந்த சமுதாயத்திலுள்ள நிலப் பரத்திய முறைகளை கவனித்து அதற்குத் தக்கபடி இந்தச் சட்டத்தை அமைக்கவேண்டும்.

“இதைப் பற்றி பல நாட்கள் சொல்லிக் கொண்டு போகலாம். தஞ்சை ஜில்லா அவசர சட்டத்தைப் பற்றி நேற்றையதினம் பேசிய போது கனம் வெங்கட்டராமையர் குறிப்பிட்டார், கனம் ராஜாஜி அவர்கள் இந்த அவசர சட்டத்தைச் செய்த விடே தஞ்சை ஜில்லாவில் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்த போது பல லட்சக் கணக்கான ஜனங்கள் கனம் ராஜாஜி அவர்களைப் பார்க்க வெகு ஆவலாக வந்தார்கள் என்று. வாஸ்தவம். ஒரு பிரதம மந்திரி அவர்கள் பிரதேசங்களில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யும் போது ஜனங்கள் அவரைப் பார்க்க ஆவலாக இருப்பது உண்மையே. அதில் ஒன்றும் விசேஷம் இல்லை. அதற்கு மாறாக கனம் சி. சுப்ரமணியம் அவர்கள் சொன்னார்கள், கிசான்கள் கூட்டத்திற்கு வரக்கூடாது என்று தடுத்துவிட்டார்கள் என்று குற்றம் சாட்டினார்கள். அப்படி ஒன்றும் நடைபெறவில்லை. மந்திரிகள் வரும்போது அவரைப் பார்க்க நாங்கள் பட்டினி கிடக்கிறோம் என்பதை எடுத்துக் கூற வேண்டும் என்று தான் நாங்கள் சொல்லுகிறோம். அவர்களும் சொல்லுகிறார்கள்.

“சட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டு பார்க்கும்போது சுப்ரமணியம் கமிட்டியின் சிபாரிசின் சில பகுதிகளை இதில் சேர்த்திருக்கிறார்கள் என்பதை மறுக்க முடியாது. ஆனால் அதிலுள்ள சில முற்போக்கு பகுதிகள் விடப் பட்டிருக்கின்றன. மற்றும் பல பிரச்சனைகளைத் தொடரவே இல்லை. கனம் முத்தையா பிள்ளை சொன்ன மாதிரி தஞ்சை ஜில்லாவிற்கு இவை அவசியமானது என்பது எங்களுக்குத் தெரியும். இருக்கும் கடனுக்கும், கடன் வசதிகளுக்கும், மனைக் கொல்லை முதலியவைகளுக்கும் இதில் பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். அந்த மாதிரியான பிரச்சனைகளையே எடுக்கப்படவில்லை. விவசாயிகளைப் போல் பண்ணையாட்களையும் குடியிருப்பு நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றக் கூடாது என்று சட்டத்தின் மூலமாக செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும். இதைப் பேரன்ற பண்ணையாட்களும் ஐந்து வருஷத்திற்கு குடியிருப்பு நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றக் கூடாது என்று பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும். அப்படி இல்லாவிட்டால் நாளைக்கு மிராசுதார்களுக்கும் பண்ணையாட்களுக்கும் சண்டை ஏற்பட்டு இதே பிரச்சனை மறுபடியும் எழலாம். அதனால் குழப்பம் ஏற்படலாம். அதைப் பொறுத்தும் இப்பொழுதே செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“காலத்திற்குத் தகுந்தபடி நிலச் சேர்த்திருத்த மாறுபாடுகள் ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும். மிராசுதார்களும் காலத்தை யாட்டி தங்கள் கொள்கைகளை மாற்றிக் கொண்டு விவசாயிகளுக்கு எல்லா செளகரியங்களையும் செய்து கொடுத்திருக்கவேண்டும். ஆனால் இப்பொழுது யாரோ விவசாயிகளைத் தூண்டி விடுகிறார்கள்; அதனால் தான் அவர்கள் இம்மாதிரி குழப்பத்தை உண்டு பண்ணுகிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். இது தவறு. விவசாயிகளை யாரும் தூண்டிவிடவில்லை. இன்னும் உண்மையைச் சொல்லப் போனால் விவசாயிகள் எப்பொழுதும் தன்னையார் அவமானச்

12-20
p.m.

[Sri C. Kandaswami]

[5th November 1952]

படுத்தினாலும் தன்னை அவம் எனப்படுத்துகிறான் என்பதை உணராமல் இருக்கக்கூடிய அப்பாவிகள். அவர்கள் யாராலும் தூண்டிவிடமுடியாத நிலைமையில் இருப்பவர்கள். வெகு சலபத்தில் அவர்களை ஆத்திரம் அடையச் செய்ய முடியாது. இருந்தாலும் கூட மிராசதார்கள் செய்யும் அக்கிரமங்களை அவர்களாகவே உணர்ந்து அதைப் பொறுக்கமாட்டாமல் தங்கள் உரிமைகளைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று உள்ளத்திலே குமுறிக்கொண்டிருந்தார்கள். சுப்பிரமணியம் கமிட்டி போன்றவைகளை நியமித்ததால் தங்கள் குறைகள் தீர்க்கப்படுமென்று அவர்கள் எண்ணி இந்தமட்டும் சும்மா இருந்தார்கள் என்பதை நாம் உணரவேண்டும். இல்லாவிட்டால் இன்னும் எத்தனையோ பெரிய மாறுதல்கள் எல்லாம் ஏற்பட்டிருக்கவேண்டும். பண்ணையாட்களுக்குக் கடன் கொடுத்துவிட்டு, அதற்காக சீட்டுகளை எழுதி வாங்கி வைத்துக் கொண்டிருக்கிற மிராசதார்கள் கடனுக்காக இன்றைய தினம் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கும் தொந்தரவுகள், இடைஞ்சல்கள் சொல்லமுடியாது. இது போன்ற கொடுமைச் செயல்களை எல்லாம் நாம் தடுக்கவேண்டும். உண்மையாகவே விவசாயிகளின் நலனுக்கு இந்தச் சட்டம் பெரிதும் பயன்படுத்தக்க வகையில் நடைமுறையில் சாத்தியமாகும் வகையில் கொண்டு வரப்படவேண்டுமென்று நான் அபிப்பிராயப்படுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக ஒன்றைப் பார்க்கவேண்டும். குடிவார பாத்தியதையை ஐந்துவருஷத்திற்கு உத்தரவாதம் அளித்திருப்பதை இன்னும் 10 வருஷங்களாக உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளத் தயாராவிலே. ஏனென்றால் இன்னும் ஐந்து வருஷத்திற்குள் எத்தனையோ எத்தனையோ பெரிய பெரிய மாறுதல்கள் ஏற்பட்டு விடலாம். விவசாயச் சீர்திருத்தம் இன்னும் வெகு வேகமாக முன்னேறக் கூடும். ஆனால் ஒன்று மாதிரி உண்மையானது. குறைந்த பகும் குடிவார பாத்தியத்தை நிச்சயம் இருக்கவேண்டும். நிரந்தரமான குடிவார பாத்தியதையை ஏற்படுத்த வேண்டியது அவசியம்தான் என்றாலும் அது உடனடியாக அமுலுக்கு வரவது சாத்தியமில்லை என்பதால்தான் ஐந்து வருஷத் தீர்வு குறைந்ததடக்கமாக குடிவார பாத்தியத்தை உரிமையை அளிக்கவேண்டுமென்பதாக சுப்பிரமணியம் கமிட்டி சிபார்சு செய்திருக்கிறது. இப்பொழுது இந்தச் சட்டத்தின் பிரகாரம் 40 சதவிகிதம் விவசாயிகளுக்கு வாரம் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் சுப்பிரமணியம் கமிட்டி ரிப்போர்ட்டில் விவசாயிகளுக்கு 55, 60 சதவிகிதம் வாரம் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது பற்றி ஒரு வித பெருத்த கிளர்ச்சி தஞ்சை ஜில்லாவிலே இன்றைய தினம் நடக்கிறது. மிராசதார்கள் பக்கத்திலிருந்தும் பெரிய பெரிய கூக்குரல்கள் கிளப்பப்படுகின்றன. மாகாநாடுகள் நடத்தப்படுகின்றன. சுப்பிரமணியம் கமிட்டி தஞ்சை ஜில்லாவிலிருக்கக் கூடிய நிலங்களின் தரத்திற்கு ஏற்ப முதலில் 55 சதவிகிதம், 45 சதவிகிதம் என்றும், பிறகு 60 சதவிகிதம், 40 சதவிகிதம் என்றும் இரண்டு வார அளவுகளைப் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. ஆனால் இப்பொழுது சுப்பிரமணியம் கமிட்டியின் சிபாரசுப்படி நாம் நடக்க வில்லை. குறிப்பாக தஞ்சை ஜில்லாவில் இன்றைய தினம் 16 சதவிகிதத்திலிருந்து, 40 சதவிகிதம் வரை வார விகிதம் அமுலில் இருந்து கொண்டு வருகிறது. இம்மாதிரி பலதரப்பட்ட வார விகிதம் இருக்கக் கூடிய அந்த ஜில்லாவிற்கு அவைகளையெல்லாம் கணக்கில் வைத்துக் கொள்ளாமல் சாசனரிகாக 40 சதவிகிதம் வாரம் நிர்ணயிப்பது சரியல்ல, 16 சதவிகிதம் வாரம் வாங்கிக் கொண்டிருந்த விவசாயிகளுக்கு இப்பொழுது 40 சதவிகிதம் கிடைக்கும்பொழுது சந்தோஷம் அடைவான். அது நியாயமானது என்று எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்ளுவார்கள். ஆனால் இதற்கு முன்பே 40 சதவிகிதம் வங்கிக் கொண்டிருக்கும் ஒரு விவசாயிக்கு இதனால் கொஞ்சம் கூட லாபம் கிடைப்பாது. அவன் கஷ்டம் இதனால் ஒரு பொழுதும் நீங்க வசதியில்லையென்பதை நாம் எல்லோரும் கவனித்துப் பார்க்கவேண்டியது அவசியமாகும். இதனால் பல இடங்களில் புதிய கிளர்ச்சி ஏற்படும் போலிருக்கிறது ஆகையால் இதையும் கவனத்தில் வைத்துக் கொண்டு விவசாயிகள் எல்லோருக்கும் நன்மை ஏற்படுத்தக்க வகையில் நாம் இந்தச் சட்டத்தைத் திருத்தியாக வேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும். அந்தந்த இடத்திற்குத் தகுந்தபடி பலவேறு வார விகிதங்களை நாம்

5th November 1952]

[Sri C. Kandaswami]

ஏற்படுத்தமுடியாது. ஏற்படுத்தினாலும் அதை அமுலுக்குக் கொண்டு வருவது சாத்தியமான காரியம் அல்ல என்பதை நான் உணர்வேன். இருந்தாலும் கூட நியாயமானதை, சாத்தியமானதை நாம் செய்ய மறுக்கவும் கூடாது. ஆகையால் இதைப் பற்றி நாம் நன்றாக யோசிக்கவேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும். குற்றத்தபச்சுமக எல்லா விவசாயிகளுக்கும் ஓரளவு லாபம் கிடைக்கத்தக்கவகையில் இந்த வார விதித்ததை நாம் நிர்ணயம் செய்யவேண்டியது அவசியமென்பதை நான் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டவர்கள் ரொம்பவும் குறைவு தான். பலர் மிக அதிகமாக மிகைப்படுத்திக் கூறுகிறார்கள். தவிர கண்விலேஷன் அதிகாரிகளுக்குப் போடப்பட்டிருக்கும் விண்ணப்பங்ளைப் பார்த்தால் பெரியும், அவர்கள் எண்ணிக்கை மிகவும் குறைவு தான் என்று கூறினர், ஸ்ரீ வெங்கட்டராமய்யர் அவர்கள். அவர் சொல்லியதிலிருந்து அவருக்குச் சரியான விவரங்கள் தெரியாது. ஊர் ஊராகச் சென்று அவர் ஒன்றும் பார்க்கவில்லையென்பது தெரிகிறது. தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் நிலச் சுவாந்தார்கள், விவசாயிகள் தங்களுடைய உரிமைகளைப் பெறுவதற்காகப் போராடுகிறார்கள், கிளர்ச்சி செய்கிறார்கள் என்பதாகப் பலவாயிரக் கணக்கான விவசாயிகளை பண்ணைகளிலிருந்து விலக்கியிருக்கிறார்கள். பெரிய பண்ணை மிராச்தாரர்களால் அவர்களுக்கு இழைக்கப் பட்டிருக்கும் தொந்தரவுகள் பலவாகும். சென்ற ஸ்ரீ குமாரசாமிராஜா அவர்களுடைய மந்திரி சபையினால் விவசாயிகளின் இயக்கங்களையெல்லாம் சசுக்குவதற்காகக் கையாளப்பட்ட அடக்கு முறைகள் பற்றியெல்லாம் உங்கள் எல்லோருக்கும் நன்கு தெரியும். சூரியக் கணக்கான விவசாயிகள் சிறையில் அடைக்கப்பட்டார்கள். சிறையில் சித்திரவதை செய்யப்பட்டார்கள். மண்டை நெடுங்குழம்படி அடிக்கப்பட்டார்கள். கைகால்கள் முறியும்படி நொறுக்கப்பட்டார்கள். அந்தக் காலங்களில் போலீசார்களின் உதவியைக்கொண்டு, பல்வந்தமாக விவசாயிகளை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றி அவர்களுடைய நிலங்களையெல்லாம் விவசாயிகளுக்குக் கொண்டு, இன்றைய தினம் சொந்தப் பண்ணையென்ற முறையில் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஸ்ரீ வெங்கட்டராமய்யர் ஒவ்வொரு கிராமங்களுக்கும் சென்று பார்த்திருந்தால் இந்த உண்மையை உணர்ந்திருப்பார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். ஆகையினால்தான் கடந்த 4, 5 வருஷங்களுக்குள் பண்ணை நிலங்களாக மாற்றப்பட்ட எல்லா நிலங்களுடைய, அதற்கு முன்னால் பயிரிட்டக் கொண்டிருந்த விவசாயிகளிடமே திருப்பிக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அதுதான் ரொம்பவும் நியாயமானதாகும். போலீசார்களின் உதவியைக்கொண்டு பலாத்காரமாக நிலத்திலிருந்து விரட்டப்பட்டு இன்றைய தினம் நிராதாவாக இருக்கும் பல விவசாயிகளுக்கு மிகவும் உதவியாக இருக்குமென்பதை உங்கள் எல்லோருக்கும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றேன்.

“அடுத்தபடியாக பணிய பாக்கிகளைப் பற்றி ஸ்ரீ முத்தையா பிள்ளை அவர்கள் நன்கு சொன்னார்கள். அது பற்றிலும் உண்மை. இன்றைய தினம் நீங்கள் பெரிய பெரிய பண்ணைகளில் பெரிய பார்த்தால், அந்த பண்ணைகளின் மிராச்தார்கள் விவசாயிகளுக்கு கடன் கொடுத்ததற்காக பாண்டுகள் நிறைய எழுதி வாங்கி வைத்திருக்கிறார்கள். அறுவடைக்குப் பின் ஏதோ பணம் கொடுத்து, கணக்கைத் தீர்த்து, விவசாயிகளால் புரிந்துகொள்ள முடியாதபடி ஏதோ ஒன்றை எழுதி கையெழுத்து வாங்கிக் கொள்ளுகிறார்கள். தான் கையெழுத்துப் போடும் பத்திரத்தில் என்ன எழுதியிருக்கிறதென்பதை அறிந்து கொள்ளாத விவசாயி கைப்பொப்பம் போட்டு பாண்டு எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறான். இம் மாதிரி கலியாணத்திற்கு கொடுத்த கடன், மாடு வாங்கக் கொடுத்த கடன் என்பன விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுத்ததாகப் பத்திரங்கள் இருக்கின்றன. அதை வசூல் செய்ய மிராச்தாரர்களுக்கு உரிமையிருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக சம்பந்தத்தில் பாக்கைத் தொண்டைமான் என்பவர் பழைய பாக்கிக்காக நிலத்தை விட்டு விவசாயிகளை அப்புறப்படுத்துவது சரியல்ல, போர்டு மூலமாக தாக்கல் செய்து பணத்தைத் திரும்பப் பெற முயற்சிக்கலாமென்றார். ஆகையினால் இனிமேல் என்ன விதமாக மிராச்தார்கள்

[Sri C. C. Kandaswami]

[5th November 1952]

விவசாயிகளின் மேல் பழி வாங்கும் படலத்தை ஆரம்பிக்கப்போகிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை. ஆகையினாலே சர்க்கார் உடனடியாக, கடைசி வருஷத்தில் கொடுக்கவேண்டிய பாக்கியை மட்டும் குறிப்பிட வேண்டுமே தவிர, பழைய பாக்கிகளையெல்லாம் கொடுத்தால்தான் நிலமென்று இருக்க விடக்கூடாது. பழைய பாக்கிக்காக நிலத்தை விட்டு அப்புறப்படுத்தாமல் நாம் சட்டத்தின் ஷரத்துக்களில் நிர்ணயம் செய்யவேண்டும்.

“அது மாத்திரமல்ல; நிலங்களுக்கு எருப் போடும் பொறுப்பும் இன்றைய தினம் விவசாயிகளைச் சேர்ந்ததாக இருக்கிறது. இதனாலும் பல சிக்கல்கள் உண்டாகின்றன. ஒரோரு பிரதேசத்தில் ஒவ்வொரு மாதிரியாக உரம் போடப்படுகிறது. ஒரு இடத்தில் சாம்பல் போடுகிறார்கள். மற்றொரு இடத்தில் பசுந்தான் போடுகிறார்கள். இம் மாதிரி பலதரப்பட்ட பழக்க வழக்கங்கள் நடைமுறையில் இருப்பதை நாம் கவனிக்கவேண்டும். அதோடு மிராச்தார் தன்னுடைய நிலத்திற்கு நூறு ரூபாய்க்கு உரம் போட வேண்டுமென்பான். ஆனால் விவசாயியினால் 25 ரூபாய்க்கு மேல் உரம் போட முடியாது. அவனது நிலைமையிருக்கும். ஆகையினால்தான் இவ் விஷயத்திலும் எவ்வித தகராறும் உண்டாகாதபடி பழக்க வழக்கங்களுக்குத் தக்கபடி ஒரு போட்டுக் கொள்ளலாமென்று நினைவோடு இருக்க வேண்டுமென்று இந்த சபையில் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக மொத்தக் குத்தகைதாரர்கள் இருக்கக் கூடாதென ஸ்ரீ முத்தையா பிள்ளை கூறியதை நான் வரவேற்கிறேன். குத்தகைதாரர்களை ஒழிப்பதற்கு இந்தச் சட்டம் அதிகமாக உதவ வேண்டுமென நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“குறிப்பாக தேவஸ்தான நிலங்களையெல்லாம் நேரிடையாக குடியான வர்களிடமே குத்தகைக்குக் கொடுக்க வேண்டுமே தவிர, மொத்தமாக ஒரு பெரிய குத்தகைக்காரரிடம் விடக்கூடாதென்பதாக சம்பிரமணியும் கமிட்டியும் கூறியிருக்கிறது. ஆகையினாலே, இங்கே இருக்கக்கூடிய அற நிலைய இலாகா மந்திரி அவர்களும் இனிமேல் தேவஸ்தான நிலங்களையெல்லாம் சிறிய சிறிய பகுதிகளாகப் பல விவசாயிகளிடம் சாகுபடிக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இன்றைய தினம், ஆயிரம், பத்தாயிரமென பணத்தைக் கொண்டு வந்து ஒருவன் தேவஸ்தான எல்லா நிலங்களையும் குத்தகைக்கு எடுத்துக்கொண்டு, தான் கொள்ளை கொள்ளையாக சம்பாதிப்பதோடு மட்டுமல்ல; விவசாயிகளுக்கு அவர்கள் செய்து கொண்டிருக்கும் அக்கிரமங்கள் கொஞ்சம் நஞ்சுமல்ல. கடவுள் நிலத்தை குத்தகைக்கு எடுத்துக்கொண்டு, கடவுள் உம்சமான, வாயில்லாப் பூச்சிகளான விவசாயிகளை அவர்கள் பண்ணும் சித்திரவதை கொஞ்ச நஞ்சுமல்ல. கட்டி வைத்து அடிக்கிறார்கள், கற்பாடுகிறார்கள். உடனடியாக இந்த அக்கிரமங்களையெல்லாம் நிறுத்தியாக வேண்டும். அதனால்தான் தேவஸ்தானம், மடங்கள் இவைகளைச் சொத்துக்களை தனிப்பட்ட ஏழை விவசாயிகளிடம் சாகுபடிக்குக் கொடுக்கவேண்டும். ஏழை பங்களானான் விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்தால் அதுதான் ஆண்டவனுக்கே மிகவும் சந்தோஷத்தை உண்டு பண்ணும். அதனால் தான் ஒருவருக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு ஏக்கருக்கு மேல் கோயில், மடம் போன்றவைகளின் நிலம் குத்தகைக்கு விடக்கூடாது என்று சட்டம் போட்டு நிர்ணயம் செய்பவேண்டும். ஆகையினால் அதிக பசுளம் ஒருவர் இவ்வளவுதான் நிலம் குத்தகைக்கு வைத்துக் கொள்ளலாமென்றும் இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் ஏற்பாடு செய்தாக வேண்டுமென்று நான் கருதுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக நான் இன்னொரு விஷயத்தை இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். அதாவது சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கும் அவசரச் சட்டம் எந்த முறையில் அமுலாக்கப்பட்டு வருகிறதென்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். கடந்த மூன்று மாத காலமாக இந்த அவசரச் சட்டம் வந்த பிறகு நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட பல ஆயிரக் கணக்கான விவசாயிகள் அதிகாரிகளுக்கு விண்ணப்பம் செய்து கொண்டார்கள். சிலர் வெற்றியும் பெற்றார்கள். அதிகாரிகள் அந்த விவசாயியிடம் நிலத்தை

5th November 1952]

[Sri C. Kandaswami]

ஒப்படைக்க வேண்டுமென தீர்ப்பு அளித்தும் கூட, விவசாயி பேப்பரில் தன்னுடைய அதிகாரத்தை வைத்துக்கொண்டானே தவிர நடைமுறையில் அவனால் அந்த நிலத்தை இன்னமும் நிலச் சுவரந்தார்களிடமிருந்து பெற முடியவில்லை. பசியால் தவிக்கிறான். அவசரச் சட்டத்தை மிராச்தார்கள் சட்டை செய்யவேயில்லை. அதேபோல அதிகாரிகளின் தீர்ப்பையும் லக்ஷியம் செய்யவில்லை. பழைய மேல் சபையில் அங்கத்தினராக இருந்த வலி வலம் தேசிகர் இன்றும் விவசாயிகளை நிலத்திலிருந்து விரட்டிக்கொண்டு தான் இருக்கிறார்கள். நான் தாராளமாக அதை ருசுப்பிக்க முடியும். அவருக்குப் பாதுகாப்பாக இன்று போலீஸ் படைகள் விவசாயிகளின் மேல் எவப்படுகிறது. ஆகையால் தீர்ப்பை வைத்துக்கொண்டு விவசாயிகள் என்ன செய்ய முடியும். ஆகையினால்தான் நடைமுறையில் விவசாயிகளுக்கு நயாயம் வழங்க, வழங்கிய நிதியை அமுல் நடத்த, அத்தியாவசியமான காரியங்கள் எல்லாவற்றையும் சர்க்கார் செய்தாக வேண்டும்.

“அடுத்தபடியாக சிறு மிராச்தார்களுக்கு சலுகை காட்டுவதற்காக ஒரு வேலிக்குக் குறைந்தவர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்திலிருந்து விலக்கு அளிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

“ஆனால் சென்னை கோட்டையில் வேலை செய்கின்ற குமாஸ்தாவுக்கு ஒரு வேலிக்கு குறைந்த நிலம் தஞ்சை ஜில்லாவிலிருந்து, அவன் சட்டத்தில் கண்பாடி வாரமோ, கூலியோ, கொடுக்க மறுத்தால், நடைமுறையில் அது நியாயமா? அல்லது அவனுடைய நிலத்தைச் சாகுபடி செய்ய யாராவது முன் வருவார்களா? அவனுடைய நிலம் தரிசாகக் கிடக்க வேண்டி நேரிட்டாலும் நேரிடுமே தவிர, பக்கத்து மிராச்தாரிடம் சட்டப்படி கூலி வாங்கும்போது இவன்ிடம் குறைந்த கூலிக்கு யாரும் சாகுபடி செய்ய முன் வரமாட்டார்கள். ஆகையால் ஒரு வேலிக்கு குறைவானவர்களுக்கு விதி விலக்கு அளித்து, சலுகை காட்டுவதாக நினைப்பது தவறு. அந்தச் சட்டம் நடைமுறையில் நிறைவேறுது. அதற்கு நேர் மாறாக அப்படி செய்வதுதான் நியாயமாவென்றும் பார்க்க வேண்டும். ஒரு பண்ணையானுக்கு தரத்திருஷ்டவசமாக ஒரு வேலி மிராச்தாருக்குக் கீழ் வேலை செய்யக்கூடிய நிலைமையேற்பட்டால் அவனுக்கு இந்தச் சட்டத்தால் கொடுக்கப்படும் சம்பளம் கிடைக்காதென்பது பெரும் அநீதியாகும். அது அதற்குமாகும். அதனால்தான் இதை மாற்ற வேண்டும்.

“கடைசியாக நான் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம் இந்தச் சட்டம் வர வேண்டியேனடியதுதான். ஆனால் குறைபாடுகள் நிறைய இருக்கின்றன. பொறுக்குக் கமிட்டி பரிசீலனை செய்யவேண்டிய பிரச்சினைகள் நிறைய இருக்கின்றன. அவைகளை இப்படி சபையில் விவாதம் செய்து தீர்க்க முடியாது. ஆகையால் சனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் இதன் முக்கியத்தை உணர்ந்து இதை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்று நண்பர் தென்னேட்டி விஸ்வநாதனின் திருத்தத்தை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

*SRI G. NARAYANASWAMI NAIDU:—“மதிப்பிற்குரிய உப தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டம் ஏன் கொண்டுவரப்பட்டது? எப்படிக்கொண்டுவரப்பட்டது? கிளர்ச்சியின் காரணமாக எனச் சிலர் நினைக்கிறார்கள். கிளர்ச்சியின் காரணமாகவே இது கொண்டுவரப்பட்டிருந்தாலும், சர்க்காருடைய முதல் மந்திரி அவர்களைத் தவிர வேறு யார் இன்றையதினம் இதை கொண்டுவந்திருந்தாலுங்கூட அவருடைய சர்க்கார் கமிஷ்ந்திருக்குமென்பதை அங்கத்தினர்கள் நன்கு புரிந்து கொள்ளவேண்டும்.

“தஞ்சாவூர் ஜில்லா மிராச்தார் என்றால் அவர்கள் சலயமாக விட்டுக் கொடுக்கின்ற ஆட்கள் அல்ல என்பதையும் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். தஞ்சை ஜில்லா மிராச்தார்கள் தான் இன்று அகில இந்திய சர்க்கார் என்றாலுங்கூட அது மிகையாகாது. இன்று இருக்கக்கூடிய பிரசித்தி பெற்ற பத்திரிகைகள், பிரசித்திபெற்ற மனிதர்கள், ஹைகோர்ட் ஜட்ஜுகள்கூட, எங்களுடைய ஜில்லாவின் மிராச்தார் வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். இவர்களுக்கு விரோதமாக ஒரு காரியத்தைச் செய்வது சாதாரண மனிதர்களால்கூட முடியவே முடியாது. அவர்களுக்கு விரோதமாகச் செய்வ

12-30
p.m.

[Sri G. Narayanaswami Naidu]

[5th November 1952]

தென்றால் அதற்கு ஒரு துணியும் தைரியமும் இருக்கவேண்டும். சமீபத்தில் சட்டம் வந்தவுடன் எல்லா பத்திரிகைகளும் என்ன செய்தன? இந்த அவசரச் சட்டத்திற்கு விரோதமாக, இந்த சர்க்கார் கமிஷன்தாலும் சரி, மிருகதார்கள் உரிமைகளில் தலையிடக்கூடாது என்று எழுதிவந்தன. ஆனால், சற்று புன்சிரிப்போடு, ஓரிரண்டு தினங்கள் பொறுத்து அந்த எதிர்ப்படையெல்லாம் பிரதம மந்திரி அவர்கள் சமாளித்தார். கிளர்ச்சி எங்கும் எல்லாவற்றிற்கும் இருந்துகொண்டுதான் இருக்கும். கிளர்ச்சியைப் பார்த்து ராஜாஜி சர்க்கார் புயந்து ஏதோ செய்துவிட்டதென்றால் அதை ஒப்புக்கொள்ளமுடியாது. அவர் அனுபவம் அப்படியல்ல. முன் ராஜாஜி மந்திரிசபையில் கடன் பாதுகாப்பு மசோதா கொண்டுவந்தபோது எந்தக் கிளர்ச்சி இருந்தது? அந்த சமயத்திலும் எதைச் செய்யவேண்டுமோ அதை அவர்கள் செய்தார்கள். எப்போதும் உமவர் கிளர்ச்சி இருந்தது. கட்சிக்கு வெளியேயும் கிளர்ச்சி இருந்தது. கட்சிக்கு உள்ளேயும் கிளர்ச்சி இருந்தது. நல்ல எண்ணத்தோடு, இதைச் செய்துதான் ஆகவேண்டுமென்று நிலைமை பிரதம மந்திரி அவர்களுக்கு ஏற்பட்டவுடனே சட்டத்தைச் செய்தார்கள். இதைத்தவிர, எங்கள் ஜில்லாவின் சமுதாய அமைப்பில் இதுமாதிரியான ஒரு சட்டமும் செய்யமுடியாத அவைக்கு நிலைமை இருந்தது. பெரிய நிலச் சுவாந்தார்களின் ஆதிக்கத்தால், பெரிய மிராச்தார் என்றால் யார்? எங்கள் ஜில்லாவில் 33 சதவிகிதம் நிலத்தைக் கடவுளை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். என் ஜில்லாவில் கடவுள்தான் பெரிய மிராச்தார். அந்தக் கடவுளுக்கு அடுத்தபடியாக இருக்கக்கூடியவர்கள் பண்டார சந்திகள் என்று இரண்டொருவர் இருக்கிறார்கள். அவர்க ளெல்லாம் 50 ஆயிரம், 60 ஆயிரம், 70 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலத்தைக் கையில் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள். அவர்களுக்கு விரோதமாக யாரும் சித்தனாக செய்யமுடியாது. எனென்றால், அது சிவத்திற்கு விரோதமாகவிரும். அதைத் தொட்டால் சிவ சொத்து; அழிந்து விடுவார் கள் என்றுகூட சொல்லப்பட்டது. அதையெல்லாம் எதிர்ப்பதென்பது சாமானிய காரியமல்ல. பண்டாரசந்தி இந்தச் சென்னை மாகாணத்தில் மாத்திரமல்ல, மேலே டில்லி சர்க்காரில்கூட செல்வாக்கு வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள். காந்தியடிகளோடு உழைத்த பல காங்கிரஸ்காரர்களுக்குக்கூட காந்தியடிகளுடைய அஸ்தி கிடைக்கவில்லை. ஆனால், திருவாரூரை பண்டாரசந்தி அவர்களுக்கு அது கிடைத்ததென்றும், அவர்களுடைய அபாரமான அரசியல் பலம், வைதிக பலம், நில பலம் அவ்வளவு என்பதையும், அவைகளைக்கொண்டு அவர்கள் எதையும் சாதித்துக்கொள்ளக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்பதையும் நாம் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். இவர்களையும் இன்றையதினம் பாதிக்கும் இந்தச் சட்டம்.

“ஏற்கனவே, பல்லக்கில் ஏறினவர்கள் இன்று நவீன காலத்தில் பல பல கார்களை வைத்துக்கொண்டு தங்களுக்கு யாரும் விரோதமாக நடந்து கொள்ளாமல் இருக்க என்ன செய்யவேண்டுமோ அதையெல்லாம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிகமான பலத்தை அரசியல் ரீதியிலும், வைதிகத்திலும், வைத்துக்கொண்டு, கடவுள் பக்கத்தில் இருக்கின்றோம் என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கின்ற இந்த மனிதர்களுக்கு விரோதமாக ஏதாவது செய்வதென்றால் அது முடியவே முடியாது அவர்கள் எதைச் செய்தாலும்கூட அதை யாரும் எதிர்த்து ஒன்றும் செய்ய முடியாமல், அவர்களால் நீதியைக் கூட விடக் கொடுத்து வாங்கமுடியும். அவர்களுக்காக வாதாடக்கூடிய சிலர், ‘அவர்கள் குற்றமே செய்யாதவர்கள்; அவர்கள காலி உடை தரித்தவர்கள்; அவர்களை யாரும் எதிர்க்கக்கூடாது; எதிர்த் தால் இந்த உலகத்தில் மாத்திரமல்ல, மேல் உலகத்தில்கூட அவர்களுக்குக் கெடுதல் ஏற்படும்,’ என்று பயமுறுத்தக்கூடிய ஆட்கள் இருக்கிறார்கள்; ஆகையால், இம்மாதிரியான நிலையில் இவர்களுக்கு விரோதமாக சட்டம் செய்வதென்பது முடியாத காரியம். நினைத்திலே 33 சதவிகிதம் கடவுள் பக்கத் தில் இருப்பவர்களைச் சேர்ந்தது என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்கள். இவர்களின் செல்வாக்கில் ஆயிரம் இரண்டாயிரம் குத்தகைக்காரர்களை வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள். பெரிய பெரிய மிராச்தார்களேவிட இந்தக் குத்தகை தாரர்கள் எல்லா வகைகளிலும் சக்தி உடையவர்கள்; பத்திரிகை பலம், அரசியல் பலம் எல்லாம் அவர்களுக்கு இருக்கின்றது. அதைத்தவிர

5th November 1952] [Sri G. Narayanaswami Nayudu]

அவர்கள் சொந்தமாகச் செய்யமுடியாத காரியம் கிடையாது. ஆனால், இந்தப் பக்கத்தில் உழவர்களைப் பார்க்கும்போது, அவர்களை எதிர்க்கக்கூடிய சக்தி இவர்களுக்கு கிடையாது. கச்சேரியில் அவர்களுக்கு எதிராக நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிற வேறு ஒன்றும், எதிர்த்து வாதாடுவதற்கு சக்தி இல்லை. தங்களுடைய சொந்த மனைவியை மிராசதார் அடிக்கிறபோது கூட அதைப் பாத்துக்கொண்டு சம்பள இரப்பானேதவிர, எதிர்த்துப்போக முடியும் வருவாயில்லை. கண்ணைதிரிலேயே மனைவியை அடிக்கும்போது ரோஷம் அடையாமல், உலகம் தோன்றிய காலத்திலிருந்து இன்றுவரை மிராசதார்களுக்கு அடங்கி உழைத்து வருகின்றனர். தன்னுடைய சொந்த மனை அடிக்கப்படும்போது, அந்த விவசாயி பரிதாபத்தோடு பார்க்கும் கொண்டிருப்பானேயல்லாது வேறு ஒன்றும் செய்யமாட்டான். அவனுடைய மனதிலே நொந்துகொண்டதேயில்லை. அடிக்கும் ஒரு கை, அண்ணக்கும் ஒரு கை என்று தனக்குள்ளே சமாதானம் செய்துகொண்டு, மிராசதார் கொடுப்பதை வாங்கிக்கொள்வான். 'நெல்லு முகத்திலே நெருப்பு, சோற்று முகத்திலே சிறிப்பு' என்ற பழமொழிப்படி நெல் கேட்டால், சீறுவார். உழம்போது உழவன் உற்சாகமாக வேலை செய்யவேண்டுமென்பதற்காக மகிழ்வார் களத்தில் இருக்கின்ற நெல் எல்லாம் வீட்டில் வந்து சேரவேண்டுமென்று நினைக்கும்போது நெருப்பாவார். அந்தச் சமுதாயத்தில் ஒன்றும் தெரியாதவகை உழவர்களை வளர்த்திருக்கிறார்கள் அந்த மிராசதார்கள். சமுதாய கட்டுப்பாடு இவ்வளவு தூரம் இருந்ததை உடைத்தெறிந்து இன்று ஒரு சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருப்பதால், அதை நாம் வரவேற்கவேண்டும். நிலமுடையவரை யாரும் எதிர்க்கமுடியாது. இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டத்தை எந்த சட்ட நிபுணரும் செய்யமுடியாது. இன்றைக்கு இருக்கின்ற நிலைமையிலேயே இம்மாதிரி ஒரு சட்டத்தைச் செய்திருக்கக்கூடிய பிரதமருடைய துணைவரும், நல்லெண்ணத்தையும் நாம் பாராட்டி இதை நாம் வரவேற்கவேண்டும்.

“இந்த வாரம் விவசாயிகளுக்கு போதுமானது என்ற காரணத்திற்காக நான் இதை வரவேற்கவில்லை. இந்தச் சட்டத்தில் உழவனின் தேவை பூர்த்தி ஆகிவிட்டதென்றும் இதிலே போதுமானது என்று நினைத்தும் இதை வரவேற்கவில்லை. கொலம்பஸ் அமெரிக்காவைக் கண்டுபிடித்தான். அவனைப் பாராட்டுகிறோம். அவன் சென்ற பாய்மரக் கப்பல் இப்பொழுதும் போதுமென்று சொல்லமுடியுமா? உழவர்க்கான முதல் சட்டம் என்ற முறையில் இதை வரவேற்கிறேன். இதவரை விவசாயிகள் நன்மைக்கு ஏதும் செய்யமுடியாமல், யாரோ ஒரு சிலர் சிறைக்குச் சென்றோ, பிரசங்கம் செய்தோ, கிளர்ச்சி செய்துகொண்டிருந்ததைத்தவிர, காரியத்தில் ஏதவும் நடக்கவில்லை. ராஜாஜி சர்க்கார் அவர்களால்தான் இந்தக் காரியத்தை ஓரளவு சாதிக்கமுடிந்தது. இன்றையதினம் நிச்சயமாக இதைத் தொழிலாளர்கள் வரவேற்கின்றார்கள். இன்றையதினம் கூலி கிடைக்காவிட்டாலும், அதற்காக அவர்கள் எம்மானெட்டம் கோபித்துக் கொள்ளாது குளத்திலுள்ள மீன், நண்டு முதலியவைகளைப் பிடித்து ஆகாரமாக உண்டு உயிர்வாழ்ந்தார்கள். எது கொடுத்தாலும் அதை ரொம்ப சந்தோஷமாக ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய தொழிலாளர்கள் இன்று எங்காவது இருக்கிறார்களென்றால் அது தஞ்சை ஜில்லா விவசாயத் தொழிலாளர்கள்தான். அவர்கள் திருவேது என்பது ஒரு படி என்றால் அதுவே அபாரமானது என்பது அவர்களுடைய எண்ணம். தானியக் களையோ பணத்தையோ அவர்கள் திருடிவிடுவார்கள் என்று காவல் எதுவும் அவசியமில்லை. பெரிய இரும்பு வேலி தேவையில்லை. ஆயிரம் ஆயிரம் கலம் நெல்லை ஒரு திறந்த வெளியில் போட்டு, ஒரு சாணிக் கோட்டிலுல் கோடுபோட்டு, ஒரு குறி வைத்திருப்பார்கள். அதற்கு ஒரு கிழவன் காவல் நாட்டாடையாக இருப்பான். சமுதாயக் கட்டுக்கோப்பின் காரணத்தால் இந்தத் தொழிலாளர்கள் நெல்லைத் தொடக்கூட மாட்டார்கள். தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுப்பதைத்தான் அவர்கள் கூலியாக வாங்கிக்கொள்ளுவார்கள்.

“கடவுளுக்கு ஏழை பங்களானன் என்றும் பிசுபாண்டவர் என்றும் பெயர்கள் உண்டு. ஆனால், இன்று தஞ்சை ஜில்லா கடவுள் பூராவும் பாங்கர்களாக ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலமுடைவர்களாக காட்சி

[Sri G. Narayanaswami Nayudu] [5th November 1952]

யனிக்கிறார்கள். சமுதாயக் கட்டுக்கோப்பில் உழைத்து உழைத்து வந்த விவசாயிகள் இன்னும் உழைத்துக்கொண்டே இருக்கின்றார்கள். கடவுளுக்குப் பக்கத்தில் இருக்கின்றவர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ளுபவர்கள் இன்று அதர்ம வாதிட்களாக இருந்துகொண்டு, தங்களுடைய நிலையை உயர்த்திக் கொள்ள பல அக்கிரமமான வழிகளில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கடவுளுக்கும் ஒன்றும் பணி செய்யவில்லை; கடவுளுடைய நிலத்தில் உழைக்கின்ற ஏழைகளுக்கும் ஒன்றும் நன்மை செய்யவில்லை. இன்று அவர்கள் வரி வசூலிப்பவர்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு ஒரு நிலம் ஐயர் கையில் இருக்கும், நாளைக்கு ஒரு நாயுடு கையில் போகும், பிறகு முதலியாரிடம் போகும், பிறகு யாராவது பிள்ளைக்குப் போகும். இப்படி நிலம் பல மிராச்தார்கள் கைகளில் மாறிக்கொண்டே இருக்கும். ஆனால், உலகம் தோன்றிய மூன்றாம் நான் ஐம்பவான் பிறந்தார் என்றால், நான்காவது தினத்தில் பிறந்த உழைவர்கள் இன்றைய தினம்வரை பூமியில் உழைத்து வருகிறார்கள். நாகரீகம் தோன்றி மனிதன் நிலத்தில் உழைக்க ஆரம்பித்ததிலிருந்து உழைவர்கள் நிலத்தைப் பண்படுத்தவதையே ஒரே நோக்கமாகக் கொண்டு, அன்றையத் தினத்திலிருந்து இன்றைய தினம்வரை வாழ்க்கை நடத்திவருகிறார்கள். மிராச்தார்கள் மாறிக்கொண்டே இருந்தார்கள். ஆனால், உழைவர்கள் இடம் மாறியதே இல்லை. நிலத்தில் பிறந்தார்கள். நிலத்தில் மடிக்கின்றார்கள். நிலத்தைப் பண்படுத்திய அறிவிலிருந்து இன்றுவரை அந்த நிலத்தலேயே உழைத்தவர்கள் யாராவது இருக்கிறார்களென்றால் அவர்கள்தான் விவசாயத் தொழிலாளர்கள். ஆனால், இவர்களுக்கு நிலத்தில் உரிமையில்லை.

“கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் தஞ்சை ஜில்லாவில் சுற்றுப் பிராயாணம் செய்துவிட்டு வந்த பிறகு அங்கே இருக்கக்கூடிய அந்த சேழிப்பையும், கொழிப்பையும் பார்த்து சந்தோஷப்பட்டார்கள். தஞ்சை ஜில்லாவை இவ்வளவு வளம்பெருந்திய பிரதேசமாகச் செய்வதற்குக் காரணம் யார் என்றால் அவர்கள் தான் எங்கள் ஜில்லா விவசாயத் தொழிலாளர்கள்.

‘தொட்டால் கை மணக்கும்
சொன்னால் வாய் மணக்கும்
வாய்யெல்லாம் தீர்த்தம் . . .

என்பதாகவெல்லாம் எங்கள் ஜில்லாவின் வளத்தைப் பாடுவதற்கு, கிலோன் தோட்டத்தை வளப்படுத்திய இந்தியர்களைப்போல, மலேயா நாட்டை வளப்படுத்திய இந்தியர்களைப்போல தஞ்சை ஜில்லா விவசாயிகளே யாகும். இந்தியர்கள் இதன்னைப்பிரிக்காவைப் பொன்னாடாக்கினார்கள். சிலோனில் நம் தொழிலாளர்கள் சென்று காட்டை அழித்து கழனியாக்கினார்கள். ஆகையால், அங்கே வாழ்வதற்கு அவர்களுக்கு உரிமை வேண்டுமென்று கோருகிறோம். ஆனால், சொந்த நாட்டிலே விவசாயத் தொழிலாளர்கள் சமுதாய ரீதியிலும் அரசியல் ரீதியிலும் புறக்கணிக்கப்படுகிறார்கள். வளத்தை உண்டாக்கியவர்களுக்கு வாழ்வு, வசிக்க உரிமையில்லை.

12-40 p.m. “தஞ்சை ஜில்லாவில் கடவுளுக்கு எதிரிடையாக, இவ்வளவு நாளாக இருந்த அடிமைத்தனத்திற்கு எதிரிடையாக, சமுதாய ரீதியில் விவசாயிகளை அடக்கி ஒடுக்கி மதத்தின் பெயரால் அவர்களைப் படுகுழியில் அமுக்கி வந்த கடவுள் பிரதிநிதிகளுக்கு எதிரிடையாக, ஒரு சட்டம் செய்வது என்றால் அது சாமான்யமான காரியமல்ல. அதைச் செய்வதற்கு மிகவும் துணிச்சலான ஒரு தலைவர் வேண்டும். அதைச் செய்வதற்கு மிகவும் தெரியுமானதோர் தலைவர் வேண்டும். தெரியமும், துணிச்சலும் மிக்க நம் மாபெரும் தலைவர் ராஜாஜி ஒருவரால் தான் சட்ட ரீதியாக இதைச் செய்ய முடிந்தது என்று எண்ணும்போது நான் பெருமைப்படுகிறேன். இதை யாரும் மறுக்கமுடியாது. சென்ற மந்திரி சபையில் அங்கம் வகித்த ஸ்ரீ காளா வெங்கட்டராவ் அவர்களை நான் எங்கள் ஜில்லாவிலுள்ள ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் அழைத்துச் சென்றேன். ஒவ்வொரு சேரிக்கும் அழைத்துச் சென்று விவசாய மக்கள், விவசாயத் தொழிலாளர்கள் இன்றைய தினம்

5th November 1952]

[Sri G. Narayanaswami Nayudu]

அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிற கஷ்டங்களையெல்லாம் எடுத்துச்சொல்லி, நேரிடையாகவும் காட்டி உடனடியாக அவர்களைக் காப்பாற்றுவதற்கு நீங்கள் ஏதாவது ஏற்பாடு செய்வேண்டுமென்று சொன்னேன். அவரும் ஏதேனும் செய்யவேண்டுமென்றும் விரும்பினார். ஆனால் அவர்கள் கற்றுப் பிரயாணத்தை முடித்துக்கொண்டு சென்னை வந்தவுடன் அவரால் ஒன்றுமே செய்யமுடியவில்லை. செய்வதாக அவர்கள் மக்களுக்கு வாக்களித்ததும் எண்ணியதும் உண்மைதான். ஆனால் இங்கே இருக்கிற அதிகார வர்க்கத்தினரை அவரால் சமாளிக்க முடியவில்லை. இங்கே இருக்கிற தஞ்சை ஜில்லா மிராச்தாரர்களின் குட்டிகளான உயர் பதவிகளிலுள்ள அதிகாரிகளை இவரால் திருப்பி, விவசாயிகளுக்கு நன்மையைச் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லி சமாளிக்க முடியாமல் போய்விட்டது. துணிச்சல் இல்லாமல் போய்விட்டது. அப்படியே ஏதாவது அவர் செய்ய முயற்சித் திருந்தால் மேலதிகாரிகள் சீறுவார்கள். ஜில்லா அதிகாரிகள் கர்ஜிப்பார்கள். பத்திரிகைகளோ, சர்க்காரே கலிக்கூடிய நிலையிலே இவர்களைத் தாக்கு தாக்கு என்று தாக்கி எழுதியிருக்கும். ஏனென்றால் இங்கெல்லாம் தஞ்சை ஜில்லா மிராச்தாரர்களின் குழந்தைகள் தானே பதவி வகித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அங்கே தஞ்சையில் சுய புத்தியற்ற, தைரியமற்ற, ஆண்மையற்ற, எதிர்ப்பைச் சமாளிக்கும் திறமையற்ற உழவர்கள் கதிகலங்க அடிக்கப்பட்டார்கள். ஆனால் இன்றைய தினம் நமது மதிப்பிற்குரிய ராஜாஜி எதிர்ப்பைக்கண்டு அஞ்சாதவர்: உருட்டலுக்கும், மிட்டலுக்கும் அசைந்து கொடுக்காதவர். ஆகையினால் தான் இவரால் இந்த சட்டத்தை வெற்றிகரமாகக் கொண்டு வரமுடிந்தது என்று நான் நிச்சயமாகக் கருதுகிறேன்.

“தஞ்சை ஜில்லாவில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் மிக்க பொறுமையான வர்கள். இன்றைக்கும் அதிகாரிகளின் அருகில் போய் நின்றால், அவர், ‘சே எட்டி போடா’ என்றாலும் கோபித்துக்கொள்ளாது கை கட்டிக் கொண்டு அப்பாற்போய் நிற்கக்கூடிய பரம சாதகன். பண்ணையில் அவன் அடிமையாக வாழையடி வாழையாக உழைத்து வந்த நாள் முதல் இன்றைய உரைக்கும் அவனுக்குத் தன் மாமன் என்பதே கொஞ்சம்கூட இருந்ததில்லை. ரோஷம் என்பது அவனுக்கு வேயவே கிடையாது என்று நாம் சொல்லிவிடலாம். ஆகையால் சமுதாயத்தை உடைத்து, கட்டுப் பாட்டை தகர்த்தெறிந்து, பழக்க வழக்கங்களைச் சிலை பின்னப்படுத்தி ஒரு அவசரச்சட்டத்தை ராஜாஜி கொண்டு வந்ததின் காரணமாக தஞ்சை ஜில்லாவிலுள்ள விவசாயிகளின் வாழ்வில் ஒரு புது சகாப்தம் தொடங்கி விட்டது. விவசாயிகளின் வாழ்வில் புதியதோர் மறுமலர்ச்சி ஏற்படுவதற்கு வித்து ஊன்றியாகிவிட்டது என்பதற்காக நான் தஞ்சை ஜில்லாவிலுள்ள எல்லா தாழ்த்தப்பட்ட விவசாயிகளின் சார்பாகவும் கனம் ஸ்ரீ ராஜாஜிக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இந்தச் சட்டத்தில் சில மாறுதல்களைச் செய்யவேண்டுமென்பதாக சில நண்பர்கள் பேசினார்கள். அதைப்பற்றி நான் சிலவற்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

“எங்கள் ஜில்லாவில் இன்றைய தினம் அமுலில் இருக்கிற வாரம் என்பது, பெரும் பாலான வேறு ஜில்லாவாசிகளுக்குத் தெரியாது. அம்மாதிரி தெரியாததின் காரணமாகத்தான் எனக்கு முன் பேசிய சில நண்பர்கள் மிருகதாரர்களுக்கு எரு முதலியவைகள் போடுவதற்குச் சில சலுகைகள் அளிக்கவேண்டுமென்பதாகப் பேசினார்கள். எங்கள் ஜில்லா மிருகதாரர்கள் தங்கள் ஆதிக்கியத்தை வைத்துக் கொள்வதற்காக, விவசாயிகளை என்றைக்கும் அடிமைகளாக வைத்துக் கொள்வதற்காக தன்னுடைய செல்வத்தைப் பெருக்கிக் கொள்வதற்குப் பக்கபலமாக விவசாயிகளை உபயோகித்துக் கொள்வதற்காக, இந்த வார முறையை உண்டு பண்ணியிருக்கிறார்களே தவிர, ‘விவசாயிகள் பிழைத்துப் போகட்டும், அவர்கள் நன்றாக வாழட்டும்’, என்ற நல்லெண்ணத்தால் அவ்வளவு என்டை முதலில் நாம் எல்லோரும் நன்றாக உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். ஒரு மிருகதார தன்னுடைய நிலத்தில் பெரும் பகுதியைத்தான் சொந்தப் பண்ணையில் வைத்துக்கொள்ளுவார். சில நிலங்களை ஆடுக்குக் கொஞ்சமாக வாரத்திற்குப் பிரித்துக்கொடுத்திருப்பார்கள். இந்த நிலங்களை வாரத்திற்கு ஒப்புக்கொண்ட விவசாயிகள் தனக்கு கொடுக்கப்பட்ட நிலத்தில்

[Sri G. Narayanaswami Nayudu] [5th November 1952]

கூட முதலில் உழக்கூடாது. மிருசுதார்கள் பண்ணைக்காக வைத்திருக்கும் நிலத்தில் வேலை செய்து விட்டேதான் பிறகு தன் னுடைய நிலத்தை சாகுபடி செய்யவேண்டும். அவன் கொல்லையில் இருக்கும் ஏருவையும் பண்ணைக்கு வைத்திருக்கும் நிலத்திலிடவேண்டும். இது மாதிரியாக பண்ணையில் இருக்கும் தன்னுடைய நிலங்களை சாகுபடி செய்வதற்கு ஆள்பலத்தை இல்லமாகத் தேடிக்கொள்வதற்காகத் தான் இந்த வார முறை எங்கள் ஜில்லாவில் ஏற்படுத்தப்பட்டது. அதோடு கூட மிருசுதார் வீட்டில் ஒரு நல்ல காரியமானாலும், கெட்ட காரியமானாலும் இந்த வாரக்காரர்கள் அவர் வீட்டில் கையைக் கட்டிக்கொண்டு நிற்கவேண்டும். ஊருக்குப் போவதாக இருந்தாலும் சரி, ஊரிலிருந்து அவர்கள் வீட்டுக்கு யார் வந்தாலும் சரி இந்த விவசாயிகள் அவர்கள் சாமான்களைத் துக்கிவரச் செல்வேண்டும். ஆக இப்படியாக கூலிக்கு பணம் கொடுக்காமல் ஆட்களை நியமித்துக் கொள்வதற்காகத்தான் இந்த வார முறை எங்கள் ஜில்லாவில் ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. இப்படி தன்னுடைய வருமானத்தை செலவின்றி பெருக்கிக் கொள்வதற்காக மிருசுதார்கள் இம்முறையை ஏற்படுத்தினார்களே தவிர, 'எழை விவசாயிகளிடம் மாடு இருக்காதே, கன்று இருக்காதே. அவர்களும் தான் கொஞ்சம் நன்மையை அடையட்டுமே; சுகமாச் வாழட்டுமே,' என்ற நல்லெண்ணத்தால் அல்ல என்பதை சபையிலுள்ளோர் முதலில் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். உங்கள் எல்லோருக்கும் தெரியும், சின்பாட் என்ற மாலுமியின் சதை. போனால் போகிறதென்று நடக்கமுடியாமல் உட்கார்ந்திருந்த ஒரு கிழவனை அவன் தோளில் எடுத்து வைத்துக் கொள்ளப்போய், அவன் தன் ஆகாரத்திற்காக அங்கு போ, இங்கு போ என்று விறட்டியதோடு கூட தன் கால்களால் இவன் கழுத்தையும் நெறித்த கைத்; அதைப் போல தஞ்சை ஜில்லா மிருசுதார்கள் விவசாயிகளின் கழுத்தில் ஏறி உட்கார்ந்துகொண்டு தங்கள் லாபத்தை, தங்கள் வருமானத்தைப் பெருக்கிக் கொள்வதுடன் கூட அவர்கள் கழுத்தையும், வாய்வையும் மரியாதையையும் நெறிக்கிறார்கள்; நசுக்குகிறார்கள், நசுக்குவதையோ, நெறிப்பதையோ அந்த விவசாயிகள் உணர்முடியாத வகையில்; சமுதாய கோட்பாடு, கட்டுப்பாட்டுக்கு அடங்கிய விவசாயிகள் இன்றைக்கும் தன் எஜமான் உண்டு. எஜமான் வீட்டுப் பண்ணை உண்டு என்ற நிலைமையில்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறான். அப்படி பரம்பரை பரம்பரையாக அடிமைப் பட்டு வந்த விவசாயிகளை, 'எந்தை தந்தை தந்தை தந்தை தம் மூத்தப்பன் ஏற்படிகால் தொப்பி வந்து வந்து வழி ஆடச் செய்கின்றோம்,' என பணியாற்றிவரும் விவசாயிகளை, சமுதாய ரீதியில் நசுக்கப்பட்டு வந்த விவசாயிகளை, மக்க் கட்டுப்பாடுகளின் மூலம் அழுத்தப்பட்டு வந்த விவசாயிகளை முன்னேற்றுவதற்காக கனம் ராஜாஜி சட்டம் கொண்டு வந்ததற்காக நான் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் சார்பாக அவருக்கு நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப் பட்டுள்ளேன். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு ஒரு விழிப்பை உண்டு பண்ணி, அவர்களுக்குத்தக்க பாதுகாப்பையும் இந்த சர்க்கார் கொடுக்க முன்வந்தது வருங்காலச் சந்ததிகள் எல்லாம் வாழ்த்தவேண்டிய தொரு மகத்தான செய்கையாகும்.

"இப்பொழுது சட்டம் வந்திருக்கிறது. சட்டம் எந்த முறையில் அமுல் நடத்தப்படுகிறதென்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். அதனால் எந்தவிதமான நன்மையும் இல்லையென்பதாகப் பலர் ரொம்பப் பரிதாபகரமாகப் பேசுகிறார்கள். வாரம் விவசாயிகளுக்கு 40 சத விதிக் கொடுக்கவேண்டுமென்னும்பொழுது மிருசுதார்களிடையே பலத்த சூக்குரல் கேட்கிறது. இன்றைய தினம் நானும், மணலி கந்தசாமியும் மிருசுதார்கள் இல்லை. மிருசுதார்களாக இருந்தால் நான்களும் அவர்களுடன் சேர்ந்து கொண்டிருப்போமோ என்னவோ? இவ்வளவு நாளாக அனுபவித்த வந்த செளகர்யங்களில் கொஞ்சம் விவசாயிகளுக்கு விட்டுக்கொடுக்கவேண்டுமென்றால் அவர்கள் கூச்சல் போடுகிறார்கள். விவசாயிகள் கிளர்ச்சி செய்ததின் காரணத்தை அவர்கள் உணர்ந்திருந்தால் அவர்கள் இப்படி எதிர்ப்பு மகாநாடுகள் நடத்தவேண்டிய அவசியமிருக்காது.

"இன்றைய தினம் விவசாயிகளின் நலனைக் கருத்தில் கொண்டு சர்க்கார் இந்த அவசரச் சட்டத்தைக்கொண்டு வந்தார்கள். இருந்தாலும் சர்க்கார் அதிகாரிகள், சர்க்கார் என்ன நோக்கம் கொண்டிருக்கிறதோ அதை

5th November 1952] [Sri G. Narayanaswami Nayudu]

நிறைவேற்றி வைக்கிறார்களா என்று பார்க்கவேண்டியது அவர்களை நிர்வகிக்கும் அரசாங்கத்தின் கடமை. குறிப்பாக சர்க்கார் அதிகாரிகள் விவசாயிகளை அனுபாபத்தோடு பார்ப்பதேயில்லை. அவர்களுக்குச் சலுகை காட்டுவதேயில்லை. பணமுடையவர்களிடம் தான் செல்வாக்கு உள்ள சீமான் களிடம் தான் அவர்கள் கருணையோடு மரியாதையோடு நடந்து கொள்ளுகிறார்கள். மிருசுதார்கள் ஒன்று சொல்லி விட்டால் அதுவே அவர்கள் வேதவாக்கு. ஏனென்றால் அவர்களை நம்பித்தான் இவர்கள் அங்கே வாழ்கிறார்கள். பொருளாதார வசதியுள்ள, பணத்தைப் பக்கபலமாக உடைய மிருசுதார்களுக்குத்தான் சர்க்கார் அதிகாரிகள் உதவியாக இன்று இருக்கிறார்களே தவிர, ஏழை விவசாயிகளின் சார்பாக அவர்கள் உதவி செய்யும் மனப்பான்மையே கிடையாது என்பதை நாம் எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்ளத்தான்வேண்டும். இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்த பிறகு எங்கள் ஜில்லாவுக்கு விஜயம் செய்த முதல் மந்திரிக்கு எவ்வளவு ஆர்வத்துடன் எங்கள் ஜில்லா மக்கள் வரவேற்பு அளித்தார்கள் என்பது உங்கள் எல்லோருக்கும் தெரியும். மடை திறந்து விட்டாற்போல அவர்களது மகிழ்ச்சி எல்லையாகக் கடந்து நிற்கிறது. ஆகையினால் இப்பொழுது அந்தச் சட்டத்தை சரியானபடி அமுல் நடத்தப் போட்டிருக்கின்ற சமரச அதிகாரிகள் சமரச மனப்பான்மையுடன் இரு சாரரிடமும் நடந்துகொள்ளவேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும்.

“அப்பொழுதுதான் விவசாயிகள் சட்டத்தினால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் சலுகையை பூர்ணமாக அனுபவிக்க முடியும். சமரச அதிகாரிகள் சட்டத்தில் கண்ட விஷயத்தை மனச்சாட்சிக்கு விரோதமில்லாமல் நடத்தி வைக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும். நடு நிலைமை வகிக்கவேண்டிய சமரச அதிகாரிகள் சரியாக நடந்துகொள்ளவில்லைபென் புகார்கள் வந்து கொண்டே யிருக்கின்றன. அவர்கள் மனப்போக்கிலும் சீர்திருத்தம் வேண்டும்.

“உளுந்து பயர் எல்லாம் விவசாயிகளுக்கே சொந்தம் என்பதை மிருசு தார்கள் வலிமையாக எதிர்க்கிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தின் பிரகாரம் விவசாயிகளுக்கு 40 கலம் வரம் என்று தஞ்சாவூர் ஜில்லா பூராவக்கும் ஒரே மாதிரியாக இருப்பதை எதிர் தரப்பிலுள்ளவர்கள் எதிர்க்கிறார்கள். ஏனென்றால் இந்தச் சட்டத்திற்கு முன்பே அவர்களுக்கு சில இடங்களில் 40 கலம் கொடுத்தேக்கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு இதனால் லாபம் இல்லையென்பது உண்மைதான். என்னைக் கேட்டால் உளுந்து பயிர்ல் விவசாயிகளுக்கு 60 கலமும், மிருசுதார்களுக்கு 40 கலமும் கொடுத்தால் போதுமென்று தான் நான் சொல்வேன். ஒரு விஷயத்திலும் மிருசுதார்கள் 60 வீதம் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். இருந்தாலும் இருக்கக் கூடிய நிலவரங்களையெல்லாம் ஒட்டி ராஜாஜி கொண்டு வந்திருப்பதை ஆதரிக்கிறேன். இந்தச் சட்டம் சரியாக அமுல் நடத்த முடியாதபடி செய்ய மிருசுதார்கள் போலீஸ்காரர்களின் உதவியைக்கொண்டு விவசாயிகளுக்கு மிகவும் தொந்தரவு அளித்து வருகிறார்கள். சமரச அதிகாரிகள் கும்பகோணத்தில் ஓரளவு சரியாக நடப்பதாக அறிகிறேன். மாயவரத்தில் கோவில் நிர்வாகிகள், பண்டார சந்நதிகள் ஆட்சிக்கு உட்பட்டே நப்ப தாகவும், நன்னிலத்தில் அடியோடு மோச மென்றும் புகார்கள் வருகின்றது.

“குறிப்பாக அணியமலை, பாஸ்காரஜாபுரம் போன்ற கிராமங்களில் பல பல சிறிய மிருசுதார்களின் நிலங்களை எல்லாம் பெரிய மிருசுதார்கள் குத்தகைக்கு எடுத்துக்கொண்டு தனக்கு உளுந்து பயறு எதுவும் வேண்டாமென்று எழுதிக் கொடுத்தால்தான் உன்னிடம் நிலத்தை ஒப்படைப்பேன் என்பதாக விவசாயிகளிடம் எழுதி வாங்கிக்கொண்டு அக்கிரமங்கள் செய்ய ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள் என்ற செய்தி எனக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. இன்னும் பல இடங்களில் இம்மாதிரியாக நடக்கிறார்கள். முதலிலேயே நிலத்தை விவசாயிகளுக்குள் போட்டிக்கு விட்டு, யார் உளுந்து பயறு வேண்டாம் என்று எழுதிக்கொடுக்கிறார்களோ அவர்களிடம் அவ்வாறே எழுதி வாங்கிக்கொண்டு நிலம் கொடுத்து வருவதாக அறிகிறேன். இம்மாதிரியாக செல்லாம் நடக்காமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டியது நம்முடைய பொறுப்பாகும். விவசாயிகளுக்கு சொந்தமாக உணர்ச்சி கிடையாது.

‘என்றைக்கும் ஏழேழ் பிறவிக்கும் உன் தன்னோடு உற்றோமேயாவோம் உனக்கே நாம் ஆட்சையேவோம்’.

[Sri G. Narayanaswami Nayudu] [5th November 1952]

என்பதாக விவசாயிகள் பண்ணையாரிடம் அடிமையாகவே இருக்கிறார்கள். பரம்பரை பரம்பரையாக அடிமைப்பட்டு, சமுதாய ரீதியில் கட்டுப்படுத்தப்பட்டு சாகுபடி செய்து வந்த விவசாயிகள் இன்னமும் பழைய மனோபாவத்தை விட மனமில்லாதவர்களாக பண்ணையார் சொல்வதையே வேதவாக்காக அவர் சொல்வதற்குக் கட்டுப்பட்டு, அடிமைப்பட்டு நடக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பண்ணையார்களிடம் பட்டிருக்கும் கடன் நிறைய இருக்கிறது. இவைகளையெல்லாம் நீக்கி அவர்களை விடுவித்து, சுய மரியாதையோடு, சுய உணர்ச்சியோடு அவர்கள் வாழ்க்கை நடத்த நாம் ஏற்பாடு செய்வது மிகவும் அவசியமாகும்.

12-50
p.m.

“நாம் சட்டம் செய்கிறோம். அதை அமல் நடத்துவது அதிகாரிகளின் கையில் தான் இருக்கிறது. மேட்டூர் அண்ணா திருந்தாலும் வாய்க்கால் தலைப்பு மூடியிருந்தால் வயலின் கண்ணீர் பாடியுமா? பண்ணையாட்களுக்கு விவசாயிகளுக்கும் நன்மை ஏற்படக் கூடிய முறையில் இந்தச் சட்டத்தை அமல் நடத்த வேண்டும்.

“இன்றைய தினம் தஞ்சை ஜில்லாவிற்கு வந்து பார்த்தால் உங்களுக்குத் தெரியும். மிருசுதாரர்கள் ஒரு சீட்டு ஒன்றில் எதையோ எழுதி பண்ணையாட்களிடம் பக்கத்தில் இருக்கும் வண்டியிலுள்ள மணியில் விரலை வைத்து பத்திரத்தில் குறிப்பாடச் செய்து கடன் கொடுத்ததாகப் பத்திரத்தில் எழுதி வாங்கிக் கொண்டு விடுகிறார்கள். மிருசுதாரர்களிடம் என்ன கடன் வாங்கியிருக்கிறோம், பத்திரத்தில் என்ன எழுதி இருக்கிற தென்பது அவனுக்கு தெரியாது. என்ன எழுதி இருக்கிறதென்று கேட்டு விட்டால் அடுத்த வருஷம் அவனுக்கு அந்த நிலம் கிடைக்காது. அதனால் அவன் ஒன்றும் கேட்கவும் மாட்டான். பத்திரம் எப்படி எழுதப்பட்டிருந்தாலும் சரி அவன் அதில் கையெழுத்துப் போட்டுக் கொடுக்க வேண்டியது தான். இப்படி பழம்பாக்கிக்காக ஏராளமான பத்திரங்களை மிருசுதாரர்கள் இன்றைய தினம் எழுதி வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

“அதோடு கூட தை மாதத்தில் அறுவடை முடிந்த அன்றைய தினமே அடுத்த வருஷத்திற்கு நிலப் போட்டி ஆரம்பமாகிவிடுகிறது. ஆண்டானும், சாம்பானும் மிருசுதாரர்கள் வீட்டு கம்பக் காலே சுத்திச் சுத்தி வந்து கொண்டிருப்பார்கள். அவர்கள் வீட்டு மாட்டைக் குளுப்பாட்டுதல், கன்றைக் குட்டியைப் பிடித்துக் கட்டுதல், எஜமானர் வேஷ்டியை துவைத்தல், பள்ளிக்கூடத்திற்குப் போகும் குழந்தைகளுக்குக் கறிகாய்கள் அனுப்புதல், சமாசாரங்களைக் கொண்டு செல்லல், பரங்கிப் பிஞ்சு, பூசனிப்பிஞ்சு விநியோகம் இவைகள் ஆற்றில் தண்ணீர் வந்து வாய்க்காலில் தண்ணீர் விழும்படும். சாகுபடி வேலை ஆரம்பித்த பின் யார் அதிக குத்தகைக்கு ஒப்புக் கொள்ளுகிறார்களோ, யார் குறைந்த வாரத்திற்கு வேலை செய்ய ஒப்புக் கொள்ளுகிறார்களோ அவர்களுக்கு நிலம் விடப்படும். எஜமானரின் சொந்த விருப்பப்படி. அதை என்னென்று யாரும் கேட்க முடியாது. என்னிடம் ஒரு புகார் வந்திருக்கிறது. இப்பொழுது கும்டகோணத்தில் உளுந்து பயறு இல்லாமல் நிலத்தை குத்தகைக்கு ஒப்புக்கொள்ள திருவிசை நல்லாலிருந்து ஒரு சில பேர்கள் சென்று தெருப்பக்கத்தில் எஜமானனிடம் குத்தகைக்குப் போட்டுக் கொண்டிருக்கும்பொழுது அதில் ஒரு விபீஷணன் கொல்லப்பக்கமாக அம்மாளிடம் சென்று உயர்ந்த குத்தகைக்கு உளுந்து பயறு இல்லாமல் நெல் அளப்பதாக சொல்லி சிபார்சு தேடிதாக அறிகிறேன். இப்படியெல்லாம் நடக்கும் சமுதாயக் கட்டுப்பாட்டைத் தான், பழக்கவழக்கங்களைத் தான் இச்சட்டம் உடைத்தெறிகிறது, இன்னும் ஐந்து வருஷ காலத்திற்கு.

“சட்டத்தினால் பிரயோசனம் ஏற்படாமலிருக்க மிருசுதாரர்கள் இன்றைய தினம் பழம்பாக்கிக் கணக்குகளைக் கொண்டு வந்து ஏழை விவசாயிகளை விரட்டுகிறார்கள் : மிரட்கிறார்கள். மிருசுதாரர்கள் சர்க்கார் அதிகாரிகளிடம் தங்களுக்கு இருக்கும் செல்வாக்கை உபயோகப்படுத்திக் கொண்டு அணியமலை, பாஸ்கராஜபுரம், சாத்தனூர், வண்ணக்குடி, முள்ளிக்குடி, முதற்கட்டை இந்த கிராமங்களில் அதிகாரிகளிடம் இருக்கும் தொடர்பு காரணமாக உழவார்களுக்கு மேல் வழக்கு எடுத்து வருகிறார்கள். வாங்காத கடனுக்கு அவர்கள் வாங்கியிருப்பதாக பொய் பத்திரங்கள் வைத்திருக்கிறார்கள்.

5th November 1952] [Sri G. Narayanaswami Nayudu]

கிறார்கள். அதனால் தான் சட்ட ரீதியாக விவசாயிகளைக் கட்டுப்படுத்த கஷ்டப்படுத்த ஆயிரம், இரண்டாயிரம் கொடுத்து சட்ட நிபுணர்களை வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் கடன் நிவாரணம் அளிக்க நாம் முயலவேண்டும்.

“இந்தச் சட்டம் நல்ல சட்டம் தான். இருந்தாலும் எல்லா மாறுதல்களையும் ஒரே நாளில் கொண்டுவர முடியாது என்பதை நான் ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன். பொறுத்துப் பார்த்து பல திருத்தங்களை இதில் நாம் நாளாவட்டத்தில் செய்தாகவேண்டும். இந்தச் சட்டம் வந்திருப்பதே தஞ்சை ஜில்லாவிலுள்ள பல விவசாயிகளுக்குத் தெரியாது. அவர்கள் பத்திரிகைகள் படிக்கத் தெரிந்தவர்கள் அல்லர். ரேடியோவும் கேட்பது கிடையாது. அவ்விதம் கேட்பதற்கும் ரேடியோ எல்லா கிராமங்களிலும் கிடையாது. அவர்களுக்குச் சட்டத்தினால் ஏற்படக் கூடிய நன்மைகளையும், உரிமைகளையும் எடுத்துச் சொல்லவேண்டியது நம்முடைய கடமையாகும். அதற்குப் போதுமான அவகாசம் கிடையாது. முப்பது நாட்கள் தவணையில் உழவர்கள் இதை புரிந்து கொண்டு செயலாற்றி விடுவார்கள் என்று எண்ணுவது நம்மை நாமே ஏமாற்றிக் கொள்வதாகும். இன்னும் கொஞ்சம் காலத்தைக் கூட்டிக் கொடுத்திருக்கவேண்டும். ஏதோ தகராறுகள் இருக்கும் இடங்களில் தான் இந்தச் சட்டத்தைப் பற்றி கொஞ்சம் உழவர்கள் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். மற்ற இடங்களில் நிலைமை அப்படியில்லை. தஞ்சை ஜில்லாவில் நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றியது கொடும்புலம் குறையு தான். கன்விலேஷன் அதிகாரிகளுக்கு அனுப்பப் பட்டிருக்கும் மனுக்களிலிருந்து இதைத் தெரிந்து கொள்ளலாம் என்று ஒருவர் பேசினார். ஆனால் அதை வைத்துக்கொண்டு விவசாயிகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் அநீதிகளை நாம் மதிப்பிட முடியாது. ஸ்ரீ மணிலி கந்த சாமி சொல்லியதைப் போல பல இடங்களில் சமரசமாக மிருகதாரர்கள், விவசாயிகள் தகராறுகள் தீர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகையினால் இன்றைய தினம் சமாதானம் எப்படி அந்தப் பிரதேசங்களில் செய்யப்பட்டிருக்கிற தென்பதையும் சர்க்கார் ஆராயவேண்டும். சட்டத்தை அமுல் நடத்த முடியாமல் இருக்கும்படியாக அங்கு இருக்கும் மிருகதாரர்கள் வேலை செய்து வருவார்கள். அவர்கள் இந்தச் சட்டத்திலிருந்து தப்பித்துக் கொள்வதற்கு வேண்டிய சக்தியும், திறமையும், பலமும் உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

“பல இடங்களிலே விவசாயிகளுக்கு வாரம் கொடுக்கும்பொழுது நல்ல நெல்லையே கொடுப்பது கிடையாது. போரடி நெல்லைத் தான் கொடுக்கிறார்கள். முறித்துக் கேட்டால் அடுத்த வருஷம் அவனுக்கு நிலம் கொடுக்கமாட்டார்கள். நெல் அளக்க எங்கள் ஜில்லா மிருகதாரர்கள் மூன்று வித மரக்கால்கள் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒன்று கூலி மரக்கால். அது முத்திரை அளவு மரக்காலே விட 25 சத விதம் குறைவாக அளக்கும். இரண்டாவது கனத்து மரக்கால். இது அளவு மரக்காலே விட 1½ மடங்கு பெரியதாக இருக்கும். மூன்றாவது தான் முத்திரை மரக்கால். கூலி மரக்காலால் தான் பண்ணையாட்களுக்கு போரடி நெல்லை அளந்து கொடுப்பார்கள். கனத்து மரக்காலால் தான் விவசாயிகளிடமிருந்து வாரத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளும்போது நல்ல நெல்லை அளந்து வாங்கிக் கொள்ளுவார்கள். வியாபாரிக்கு நெல் விலைக்குப் போடும்பொழுது மாத்திரம் முத்திரை மரக்காலே உபயோகப்படுத்துவார்கள். போரடி நெல்லையும் அளவு குறைந்த கூலி மரக்காலால் ஏன் அளந்து கொடுக்கிறார்கள் என்று எந்த விவசாயியாவது கேட்டு விட்டால் அடுத்த வருஷம் அவனுக்கு நிலம் கிடையாது. ஊரை விட்டே அவன் குடும்பத்தோடு ஓட வேண்டிய நிலைமை தான் அவனுக்கு ஏற்படும். அப்படிப்பட்ட தஞ்சை ஜில்லா மிருகதாரர்களின் உடம்புப்பிடியிலிருந்து விவசாயிகளை விடுவிக்கத்தான் இன்றைய தினம் இந்தச் சட்டம் வந்திருக்கிறது. இந்தச் சட்டப் பிரகாரம் விவசாயிக்கு 40 சத விதமும், நிலச்சவானுக்கு 60 சத விதமும் கொடுக்கவேண்டுமென்று நிர்ணயிக்கப் பட்டிருக்கிறது. உரம்போட்டு வெள்ளாமை செய்தால் விவசாயிக்கு ஒன்றுமே மிஞ்சாது. அவனுக்கு 16 கலம் வாரம் கட்டிவந்தால் பெரிய பாடாக இருக்கும். அதனால் தான் என்னைக் கேட்டால் 60 சத விதம் விவசாயிக்கும், 40 சத விதம் நிலச்சவா

[Sri G. Narayanaswami Nayudu] [5th November 1952]

னுக்கும் கொடுத்தால் போதுமானது. அதே போல உளுந்து பயிரில் 6 சத விசை உழவனுக்கும், சவானுக்கு 40 சதமும், எருச்செலவில் சவானுக்கு 60 சதமும், விவசாயிக்கு 40 சதமும் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டுமென்றும் ஏற்பாடு செய்தாக வேண்டும். மேலும் உளுந்து பயிரில் தான் விவசாயிக்கு லாபம் கிடைக்கும். ஆகவே நிலத்தில் எந்தப் பயிரை போடலாமென்ற உரிமையையும் விவசாயியிடமே கொடுத்து விடவேண்டும். நிலத்தில் எந்தப் பயிர் போடவேண்டுமென்ற உரிமை நிலச்சவானுக்கும் இருக்க வேண்டுமென்பதாக எதிர்ப்பக்கத்திலுள்ளவர்கள் திருத்தம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதை ஒப்புக்கொண்டால் விவசாயிக்கு எந்த விதமான நன்மையும் ஏற்படாது. பழைய நிலைமையிலேயே இருக்கவேண்டும். ஆகையினால் தான் விவசாயிகளிடமே அந்த உரிமையைக் கொடுத்துவிட்டால் விவசாயி நன்றாக வேலை செய்து உற்பத்தியைப் பெருக்குவான். உணவுக் கொள்முதலுக்கு ஏற்று நாம் வெளி நாட்டுக்கு 180 கோடி ரூபாய்களை அனுப்பி வருகிறோம். அவையும் நின்றுவிடும். விவசாயிகளுக்கு விவசாயம் செய்ய போதுமான பணத்தையும் நாம் கொடுத்து உதவி செய்ய வேண்டும். இவ்விதம் நிலச் சோதிருத்தம் செய்து நாட்டை நல்ல நிலைமைக்குக் கொண்டுவரவேண்டும்.

“என் இந்தச் சட்டத்தை தஞ்சை ஜில்லாவிற்கு மட்டும் கொண்டுவர வேண்டும்? மற்ற ஜில்லாக்களுக்கும் ஏன் கொண்டுவரக்கூடாது? என்று எதிரிலுள்ள பல பேர்கள் சொன்னார்கள். தமிழ் நாட்டின் நெற்களஞ்சியம் எனப் பெயர் பெற்ற தஞ்சை ஜில்லாவிலுள்ள பிராசுதாரர்களின் கட்டுப்பாட்டை உடைத்து, பழக்க வழக்கங்களைச் சிதைத்து, சமுதாய கோட்பாட்டைப் பிளந்து, ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவந்துவிட்டால் அதை மற்ற இடங்களுக்கு தேவைப்படும்போது விஸ்தரிப்பதில் கஷ்டமிருக்காது என்று தான் முதலிலேயே இந்த ஜில்லாவிற்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. ராஜாஜியைத் தவிர வேறு யார் இதைக் கொண்டு வந்திருந்தாலும் அவருடைய சர்க்கார் மறுதினமே கவிழ்ந்திருக்கும். ஆகவே எந்த இடத்தில் கொண்டுவருவது கஷ்டமோ எந்த இடத்தில் கொண்டுவருவது அவசியமோ அந்த இடத்தில் கொண்டுவந்தது குறித்து சந்தோஷப்பட வேண்டும். இதைப்பற்றி ஸ்ரீ குமரப்பாவிடம் நான் நேரே சொல்லியிருக்கிறேன். அப்போதைய பிரதம மந்திரி ஸ்ரீமான் ஓ. பி. ராமசாமி ரெட்டியாரிடம் இது மாதிரியான விவசாய சோதிருத்தச் சட்டத்தை உம்மால் கொண்டுவர முடியுமா? கொண்டு வந்தால் உம்முடைய சர்க்கார் மறுதினமே கவிழ்ந்துவிடாதா? என்று கேட்டேன். அதற்கு நான் துணைக்காகப் பேசுவதாகப் பதிலளித்தாவிட்டார். இன்றையதினம் உண்மையைச் சொல்கிறேன், இந்தச் சட்டத்தை அவர் கொண்டுவரவேண்டுமென நினைத்தாலுங்கூட அவரது மந்திரி சபை அன்றே கவிழ்ந்திருக்கும். ஏனென்றால் அவ்வளவு பண பலமும், சமுதாய பலமும் படைத்தவர்கள் தஞ்சை பிராசுதாரர்கள். தஞ்சை ஜில்லாவில் ஏற்படக்கூடிய அனுபவத்தை வைத்துக்கொண்டு மற்ற ஜில்லாக்களுக்கும் இதை இந்த சர்க்கார் விஸ்தரிக்க உத்தேசித்திருக்கிறது. அப்படியே செய்யவும் செய்வார்கள். ஆகையால் அதைப்பற்றி நாம் கவலைப்படவேண்டியதில்லை. கடைசியாக இன்னும் சில வார்த்தைகள் சொல்லிக்கொண்டு முடித்துவிடுகிறேன்.

“கோயில் நிலங்களை அனேகம் பேர்கள் குத்தகைக்கு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவ்விதம் திருநெல்வேலியிலிருந்தும், பொள்ளாச்சியிலிருந்தும் ஆயிரக்கணக்கான பணத்தை எடுத்துக்கொண்டு வந்து நிலத்தை இங்கே குத்தகைக்கு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களால் விவசாயிகளுக்கு இழைக்கப்படும் அநீதிகள் கொஞ்சநஞ்சமல்ல. தங்கள் காரியத்தைச் சாதித்துக்கொள்ள இவர்கள் சென்னை செகரடேரியட்டுக்கு குட்பகாணத்திலிருந்தே பரங்க டெலிபோனில் பேசுகிறார்கள். அதிகாரிகள் காலமோ பாலிடன் கிளப்பில் இருக்கும்போது குத்தகைதாரர்களுக்குச் சாதகமாக காரியங்கள் முடிவு செய்யப்பட்டு வருகின்றன. விவசாயிகள் எவ்வளவு மனுக்கள் போட்டுக்கொண்டாலும் கவனிக்கப்படுவதில்லை. விவசாயிகளை ஆதரிக்கும் அதிகாரிகளையும் மேலதிகாரிகள் ஓரிடத்தில் இருக்க விருவதில்லை. குத்தகைக்கு எடுத்து நஷ்டப்பட்டவர்களுக்குப் பரிசாரம் வேண்டும். விவசாய கூன்கள் அனைத்தையும் ரத்து செய்யவும் வேண்டும். கோவில் மனை

5th November 1952] [Sri G. Narayanaswami Naidu]

களிலிருந்து குடிசை அப்புறப்படுத்தாமலும், அவர்கள் கொல்லையில் வைத்த மரங்களை வெட்டாமலும் பாத்துக்கொள்ளவேண்டும். மனைக் கட்டுகளைப் பிரிப்பதை உடனடியாகத் தடுக்கவேண்டும். பழைம குத்தகை பாக்கிகளுக்கு ஒரு முடிவு செய்யவண்டுமென்று தான் தேற்றிய துணை எண்ணெய்மென்ட் மந்திரிபை கண்டு பேசினேன். அதற்குப் பரிசாரம் செய்ய கூடிய சீக்கிரம் இம்மாதக் கடைசியில் தஞ்சை வரப்போவதாக என்னெனமென்ட் மந்திரி அவர்கள் கூறினார்கள். இதற்கு சர்க்கார் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். ஆகவே, கடைசியாக இந்த விவசாயச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை எல்லா ஜில்லாக்களுக்கும் கொண்டு வர ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். பரிசாரத்தமாக தஞ்சை ஜில்லா வில் முதன் முதலாக இதைக் கொண்டு வந்திருப்பதைக் குறித்து பிரதம மந்திரி அவர்களைப் பாரட்டி கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த மசோதாவை நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன்.”

DEPUTY SPEAKER:—“I am fixing a time-limit of ten minutes for each hon. member to speak.”

*SRI K. R. NALLASIVAM:—“கனம் உபதலைவர்கள் அவர்களே, 1 p.m. புதிய சட்டம் வந்ததற்குப் பின்னால் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலே என்ன ஏற்பட்டிருக்கிறது, நமது மாகாணம் பூராவும் ஜனங்களுடைய மனதில் எப்படியிருக்கிறதென்று பார்த்தால், குறிப்பாக தஞ்சை ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில் அது ஒரு பெரிய விழிப்பை உணர்பண்ணியிருக்கிறது. ஆனால் அங்கு இருக்கக்கூடிய பிரச்சனைகள் சகலவற்றையும் இந்தப் புதிய சட்டமானது தீர்க்கவில்லை. அங்கு இருக்கக்கூடிய பிரச்சனைகளைப் பற்றி இங்குள்ளோரின் சிலர் தெளிவாகப் பேசினார்கள். தஞ்சை ஜில்லாவிலே அவசரச் சட்டம், உண்மையிலேயே அது ஒரு பிற்போக்கானதாக இருந்தாலும், அதில் பல குறைபாடுகள் இருந்தாலும்கூட, இவ்வளவு நாட்களாக யாரும் செய்யாமலிருந்த, இன்று ஆட்சியில் இருக்கின்றவர்கள் இதைக் கொண்டுவந்து இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அதைப் பாரட்ட வேண்டும்.

“இந்தப் பிரச்சனையிலே தலையிடுவதற்கு முன்னால் ஆட்சிக்கு வந்தவர்களெல்லோரும் உண்மையிலேயே பயப்பட்டார்கள். காரணம் என்னவென்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். இந்தப் பிரச்சனையில் தலையிட்டால், நண்பர் சொன்னதுபோல், மாகாணத்திலுள்ள அத்தனை மிராசதாரர்களும் சேர்ந்துகொண்டு சர்க்காரைக் கவிழ்க்கக்கூடிய அவாயம் இருந்தது. அதையெல்லாம் எதிர்த்துக் காரியம் செய்யக்கூடியவர்கள் அப்பொழுது இல்லாமலிருந்தார்கள். அதற்கு பின்னால் நீண்டதோர் கிளர்ச்சி மாகாணம் பூராவும் மிகவும் கடுமையான முறையில் நடந்தது. அதன் காரணமாக சபையில் பேசியவர்கள், அதாவது இந்தத் தஞ்சாவூர் அவசரச் சட்டத்தைப்பற்றி பேசியவர்கள், நான் உள்பட, ஸ்ரீமான் கந்தசாமி உள்பட, ஸ்ரீமான் நாராயண சாமி நாயுடு உள்பட, எல்லோரும் ஒரே காலத்தில் சிறையில் இருந்தோம். அதற்குப் பின்னால், அதாவது 4 வருஷங்களுக்குப் பிறகு இந்தச் சட்டம் வருகிறது. இந்தச் சட்டத்தில் குறைபாடுகளையிலையென்று ஒரு சாரர் வாதிடுகிறார்கள். இந்தச் சட்டத்திலே குறைபாடுகள் உள்ளன. சாதாரணமாக சட்டம் தெரிந்தவர்கள், விவசாயத் துறையில் பழக்கம் இல்லாதவர்கள், அல்லது வெறும் அனுதாபிகள் யாரும் உணர்ந்து கொள்ளமுடியாது; அறிந்து கொள்ளலாம், தெரிந்து கொள்ளலாம். புரிந்துகொள்ளலாம்; உணர்ந்து கொள்ளமுடியாது. அந்தத் துறையில் நேரடியாக விவசாயம் செய்பவர்கள், அல்லது அவர்களுடைய திணைசரி வாழ்க்கையில் தொடர்பு உள்ளவர்கள், அவர்கள்தான் உணர்ந்து கொள்ள முடியும். அந்த முறையில் பார்க்கும்போது பல குறைகள் இருக்கின்றன. அந்தக் குறைகள் தீர்க்கப்படவேண்டும். திருத்தவதற்கு சந்தர்ப்பம் வேண்டுமென்பதற்குத்தான் இதை Select கமிட்டிக்கு விடவேண்டுமென்று கோருவதன் நோக்கம்.

“ஆரம்பத்தில், நமது மாகாணத்தில் ஒரு ஜில்லாவில் சட்டம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சட்டமானது இந்த மாகாணம்

[Sri K. R. Nallasivam] [5th November 1952]

பூராவுக்குமே நிறைவேற்றப்படவேண்டும். இல்லாவிட்டால் இந்த மாகாணத்திலுள்ள மிராசுதார்கள் எல்லோரும் எப்படியாகிலும் இந்தச் சட்டத்திலிருந்து தப்பித்துக்கொள்வதற்கு வழிகள் கண்டுபிடிப்பதற்கு சுந்தர்பம் கிடைத்துவிடும். உடனடியாக இந்தச் சட்டத்தை திருத்தத்தோடு மாகாணம் பூராவும் கொண்டுவந்தாகவேண்டும்.

“எங்கள் ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால், தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலுள்ள பண்ணையடிமை முறைபோல கோயமுத்தூர் ஜில்லாவிலும் இந்த பண்ணையடிமை முறை பல ரூபங்களாக இருக்கிறது. ஏறத்தாழ கோயமுத்தூர் ஜில்லாவிலும் பண்ணையார்கள் மிராசுதார்களில் கொடுமையாக நடத்தப் படுகிறார்கள் என்பதை அந்த நேரில் சென்று பார்த்தால் புரிந்து கொள்ள முடியும். ஆகையால் உடனடியாக இது மாகாணம் பூராவும் வரவேண்டுமென்று திருத்தங்கள் கொண்டுவரப்படவேண்டும். மிராசுதார்களுக்கும் குடியாஸ்வர்களுக்கு முள்ள உறவு நிலை கெட்டுவருகிறது. உறவு நிலை கெட்டால், சகஜமான முறையில் இவர்களிடையே உறவு நிலை இருக்கவேண்டுமென்று பலர் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால், சமீபத்தில் விஜேபாஜி அவர்களின் பிரதிநிதியாக ஸ்ரீ சங்கர ராவ் தேவ் அவர்கள் தமிழ் நட்புலே சுற்றுப் பிரயாணம் செய்து கொண்டிருக்கின்ற அவர்கள் பூதான யக்குத்திரு நிலம் கேடுக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். இந்த ஆட்சியில் இருக்கக்கூடிய டட்சிமைச் சேர்ந்தவர்கள் பலர் அந்தக் கமிட்டியில் அங்கத்தினர்களாக இருக்கின்றார்கள். ஆனால் சமீபத்தில் அவர்—சோழவந்தானில் என்று நினைக்கின்றேன்—நிலம் கேட்ட போது ஒரு ஆங்கிலம் நிலம் கூட கிடைக்கவில்லையென்று சொன்னார்கள். அந்த இல்லாவிவிருந்து கூட பலர் வேலூர் தீறையில் இருந்திருக்கின்றார்கள். ஆனால், அப்படிப்பட்டவர்கள் இருக்கின்ற இடங்களில் நிலம் கிடைக்கவில்லைபென்று சொன்னால், உண்மையாகவே மிராசுதார்கள் மனதில் மாறியிருக்கிறதா என்று பார்க்கவேண்டும். அவர்கள் மனதில் கொஞ்சங்கூட மாற்றம் ஏற்படவில்லை. சட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய ஒட்டைகளை மலும் மேலும் தங்களுடைய சாதகத்திற்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ளப்பார்க்கிறார்களே யொழிய, மேலும் மேலும் விவசாயிகளை நசுக்குவதற்கு இவர்கள் முயற்சி செய்கிறார்களே தவிர, சட்டத்திலே இருக்கக்கூடிய அந்த நன்மைகளை உத்தேசித்து, ஏழைபங்களாளர்களாக அவர்கள் இன்றும் மாறிவிடமாட்டார்கள் என்பது இந்த விஜேபாஜி அவர்களுடைய இயக்கத்திற்கு ஒத்துழைக்காததிலிருந்து நன்கு தெரியவருகிறது.

“இதையெல்லாம் வைத்துக்கொண்டு பார்க்கும்போது உடனடியாக அதிசீக்கிரமாக இந்தச் சட்டத்திலிருக்கக்கூடிய சிறு சிறு குறைகளை நீக்குவதோடல்லாமல், இன்னும் பலவிதமான பிரச்சனைகள் விவசாயிகளுக்கு இருக்கின்றன. அவைகளெல்லாவற்றையும் தீர்ப்பதற்கு நிஸ்சீர்திருத்தம் அவசியம். இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக நிஸ்சீர்திருத்தம் சம்பந்தமாக முதல் அடி எடுத்து வைத்திருக்கிறோம். இதில் தப்ப அடி போட்டுவிடக்கூடாது. இப்பொழுது தப்பு அடி வைத்துவிட்டால் பின்னால் கஷ்டம் ஏற்படும் ஆகையால் உடனடியாக நிஸ்சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டும்.

“இந்தச் சட்டம் வந்தவுடனே விவசாயிகள்-மிராசுதார் உறவு பாதிக்கப்படாமல் நல்ல முறையில் உற்பத்தி அதிகமாகுமென்று எதிர் பார்த்தார்கள் காங்கிரஸ்காரர்கள். ஆனால், சட்டத்திலிருக்கக்கூடிய குறைபாடுகளின் காரணமாக உற்பத்தி அதிகரிப்பதற்குப்பதிலாக குறைந்திருக்கிறதென்று நம்புகிறேன். சட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய குறைகளை வைத்துக்கொண்டு அங்கிருக்கக்கூடிய நிஸ்சுவாந்தார்கள் திசுசரி அங்கே விவசாயிகளை மாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கிருக்கக்கூடிய அதிகாரி அமைப்பு இருக்கின்றதே, அது அனேகமாக மிராசுதார்களுக்குச் சாதகமாக இருக்குமென்பதைப் பத்திரிகை வாயிலாக தெரிந்து கொண்டிருக்க முடியும்.

(At this stage Mr Speaker resumed the Chair.)

5th November 1952] [Sri K. R. Nallasivam]

“இந்த அவசர சட்டத்திலே பல திருத்தங்கள் செய்தாகவேண்டும். உதாரணமாகச் சொல்லப்போனால், இரண்டு வாரங்களுக்கு முன்னால், அந்தப் பிரதேசத்திலே காங்கிரசில் சேவை செய்து, அங்கு ஒரு விவசாய இயக்கம் நடத்தக்கூடிய பிச்சை அவர்கள் வீட்டைச் சுற்றிலும் மிராச்தார்கள் எவ்வளவு கொடுமைகளைச் செய்ய முடியுமோ அவ்வளவு கொடுமைகளையும் இழைத்து வருகிறார்கள். இந்த நண்பர் சமீபத்தில் விண்ணப்பம் கொடுத்து எல்லோரிடத்திலும் சொன்னார். இதை ஏன் குறிப்பாகச் சொல்லுகிறேனென்றால், அவர்களுக்கே அந்த கதியென்றால் சாதாரண நிலையிலுள்ள விவசாயிகளுக்கு அங்கே இருக்கக்கூடிய கஷ்டங்களை நீங்கள் நன்றாக உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும். எதிர்க் கட்சியிலிருந்து சொல்லப்படுகின்றது என்ற எண்ணத்தோடு பார்க்காமல் மனிதாபிமானத்தோடு பார்க்கவேண்டும். அந்த எண்ணத்தோடு பார்த்தால் திருத்தங்கள் அவசியமென்று உணர்ந்து கொள்ளலாம். ஆகவே, இந்த மசோதாவை செல்க்ட் கமிட்டியின் பரிசீலனைக்கு விட்டுவிடவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.”

SRI VAVILALA GOPALAKRISHNAIAH :—: அப்போது, ఈ

Tanjore Ordinance విషయంలో తెలుగుదొంగలను, ధనవంతులను, భూస్వాములను బలవంతముగా కాకుండా రైతాంగముయొక్క సమస్యలను ఎదుర్కొన్నందుకు చాలా సంతోషిస్తున్నాము. దీనిని support చేసి చాలాలో సేవకూడ జక్కడిది. అయితే ఈ సందర్భమున ఒక విషయము చెప్పవలసియున్నది. ఈ Ordinance ను తంజావూరు జిల్లాకు ప్రభుత్వము ఇప్పుడు తీసుకొనివచ్చుటకు ప్రధాన కారణాన్ని గమనిస్తే, ఈ ప్రభుత్వము marxism సిద్ధాంతాన్ని అనుసరిస్తున్నట్లున్నది. ఎక్కడైతే class struggles ఉన్నదో, వర్గపోరాటము, కలహము ఉంటుందా అక్కడనే వాని దృష్టిని కేంద్రీకరించేట్లున్నది. ఎప్పుడైతే వర్గకలహము, class troubles ప్రారంభమవుతాయో అప్పుడే తన వర్గము తీసుకొంటామనే ఈ విధానము వారి ధర్మకర్తృత్వ సిద్ధాంతానికి వ్యతిరేకమగుచున్నది. దీని ఫలితంగా, అన్నిచోట్ల ఈ వర్గ పోరాటాలు class struggles బయటపడుతాయి. ఇది ఈ వర్గపోరాటాలకు దారినిపెడతట్టుంది. మన రాష్ట్రములో జరిగిన ప్రాంతాలలోకూడ ఇదేమిటా సమస్యలు ఉండినప్పటికీ కూడా, వాటిని గమనించక Tanjore లో కలహము బయటపడవని గమనిక అక్కడ మాత్రము ఈ Ordinance ను ప్రవేశపెట్టుట సమర్థవదికాదు. ఈ Ordinance యొక్క ప్రధాన సిద్ధాంతములు ఆశయములుబట్టి ఇది అన్నిచోట్లకు వర్తించజేయవలసి యుంది. Tanjore విషయములోని ప్రత్యేక పరిస్థితులగురించి ఆ జిల్లా పరిస్థితులు తెలిసినటువంటి మిత్రులు చెప్పుతున్నారు. కనుక ఆ విషయముగురించి సేవ చెప్పవలదుకోలేదు. కాని దీనియొక్క ప్రధాన ఆశయములుబట్టి చూచినట్లయితే, మన రాష్ట్రములో ఇతర ప్రాంతాలలోను చాలా చోట్ల ఇటువంటి సమస్యలున్నవి. కనుక రాష్ట్రములో అన్నిచోట్లకూడ దీనిని ఆచరణ జరుపవలసియుండుంది. జమీందారీ areas కు సంబంధించినంతవరకు, జమీందారీ రద్దు చట్టము వచ్చిన తరువాత, యీ జమీందారీల క్రింద ఉన్నటువంటి భూమిపై వాకే హక్కు పోయినది. ఈ ప్రాంతాలలో sub-tenancy వ్యాప్తిగొప్పని చెప్పారు. అది ఆపుటికి అంగీకరించాలనివిషయమే. అయితే జమీందారీ areas లోనే మిగిలిపోయి ప్రాంతాలలో tenancy విధానము ఉన్నది. ఈ ప్రాంతాలలో చూడవచ్చు, అయిదవవాడుకూడా sub-tenant గా ఉండే అవకాశమున్నది. కాని ముఖ్యముగా పాలమునున్నవాడికే ఆ పాలముమీద హక్కుఉన్నదనే ప్రధాన సిద్ధాంతాన్ని సగం ఆచరణలో పెట్టలేకున్నారు. ఈ సిద్ధాంతాన్ని ఆచరణ సాధ్యంగా చేసేసేగాని ప్రయోజనములేదు. ముఖ్యంగా అంధ్ర దేశములోని రైతాగ్రి విధానాన్ని ఆలోచిస్తాము. ఈ ప్రాంతాలలో అనేక సంవత్సర

1-10
p.m.

[Sri Vavilala Gopalakrishnaiah] [5th November 1952]

ములుగా తరతరాలుగా అనేక కుటుంబాలు ఖామి దున్నె కనిచేస్తున్నప్పటికీ కూడా యీనాడు ఖాస్వాములు, యీ దున్నె వారికి ఎక్కడ ఖామి వైస హక్కు కలుగుతుంటే అనే భయముతో వీరిని పొలాలలో ఉండికుండా వెళ్లగొట్టుతున్నారు. తరతరాలుగా యీ పొలాలలో దున్నె కొంటాయుండి వీటిపైన ఆధారపడి జీవనంచేసే టటువంటి అనేక కుటుంబాలను యీ నాడు వెడలగొట్టుతున్నారంటే ప్రభుత్వము ఏమి చేయలేకండాడున్నారు. ఈ మీద రైతాంగము ఎవరితో చెప్పుకోగలదు. ఖాస్వాములు ఎన్ని దొడ్లస్వామిచేసి, ఎన్ని బాధలు పెట్టినప్పటికీ కూడా యీ మీద రైతాంగానికి ఎవరు సహాయము చేయవలసివస్తుంది. ఈయన వారిని ఖామి నుండి వెడలగొట్టిన తరువాత ఖామి దున్నె వానికే ఖామి మీద హక్కు గలదనే తాసనము అమలులో వచ్చినప్పటికీ కూడా అవివరకే ఖామి నుండి వారిని వెడలగొట్టి ఉటారు కాబట్టి, దానిపైన వారికి హక్కు లేకుండా అయిపోతుంది. ఖాస్వాములందరూ దొడ్లస్వామిలతో యీ రైతు కూలీలంత వెడలగొట్టి, అనుభూతి పుస్థితులు కలుగజేసికొనిన తరువాత, యీ తా సనము వచ్చి కూడ వారి ప్రయోజనముండదు. కనుక యీ ఖామి దున్నె వారికి ఖామి వైస హక్కు అనే తాసనాన్ని అమలు జరుపడంలో retrospective effect ఇస్తేనేగాని ప్రయోజనముండదు. మరియు యీ చట్టాన్ని రాష్ట్ర మొత్తంగా సర్వ వ్యాప్తంగా అమలు జరిపవలసియున్నది. ఇతరలో Debt Conciliation Bill వచ్చినప్పుడు దీనియొక్క ఆశయము మీద రైతాంగాన్ని ఆస్థుల బాధనుండి తొలగి వదిలి ఆయినప్పటికీ దీనివల్ల మీదవారికెవరికీ ప్రయోజనము కలుగలేదు. అంతా పెద్ద పెద్ద రైతులు, ఖాస్వాములు, ఏ హర్వాడీలవద్ద ఆస్థు తీసుకొచ్చుటవంటివారికే ఇది ఉపయోగపడింది. గాని సామాన్య రైతులకెవరికీ మేలుకలుగలేదు. కనుక యీ tenancy protection విధానములో అటువంటి లోపములు రాకండా మీద రైతాంగ మంతా దీనివల్ల ఉపయోగపడవలెంటే దీనిని రాష్ట్ర మంతటా సర్వ వ్యాప్తంగా అన్ని చోట్లకు వర్తింపచేసి retrospective effectలో అమలు జరుపవలసియుంటుంది. రెండవ విషయమేమంటే ఇది అమలు జరుపుటలో ఖామియొక్క అదాయములో ఎంతభాగము రైతుకు ఉండాలి అనే విషయములలో గూడ ఇందులో న్యాయము జరుగలేదు. ఇమీందారీ, ఈనాందారీ areasలో కుడివరము హక్కు మేలువరము హక్కు అని tenancy-rights ఇచ్చావు అయితే యీ చట్టములో రైతుకు ఒక రీ సంవత్సరములలో రీ protection ఉన్నదిగాని, రీ సంవత్సరములయిన తరువాత ఏమి ఆశ్రయిందనే విషయము తెలుపబడలేదు. ఈ రీ సంవత్సరములయిన తరువాత వాళ్లను వెళ్లగొట్టడం తప్ప మరేమీకాదు. మిరాశిదార్లు వీటిపైన కోర్టు ద్వారా పేదలు పెట్టి వెళ్లగొడతారు. ఈ మీద రైతులు ఎక్కు సంవత్సరములనుండి తరతరాలుగా సాగుచేస్తున్నటువంటి ఖామిని వదలిపెట్టి జీవనాధారములేకుండా పోయే పని విర్వదుతుంది. ఈ చట్టము ప్రకారము యీ చట్టము అమలులో వచ్చేటప్పటికి ఎవరు ఖామిని దున్నెతుంటే వారికే ఆ ఖామి వైస హక్కు విర్వదుతుందిగాని అంతవరకు ఎక్కు సంవత్సరములుగా ఖామి వైస కనిచేస్తుండిన మీద రైతు కు ఏమి ప్రయోజనముండదు ఈ చట్టము మిగతా ప్రాంతాలలో అమలు జరిపేలోపల యీ రైతు ను వెళ్లగొట్టుంటారు. ఉదాహరణకు నాకు తెలిసినట్లుగా మా ప్రాంతంలో ఒక డిభ్రణి యానాపు ఖామి వ్రన్నది. ఈ ఖామిని ఒకరినుండి మరొకరు యీలాగు కొంతమంది ఒకరిని ర్యాత ఒకరికి మారినది. అటువంటి కంస్థిలలో ఈ Act రాగానే, వీరిలో ప్రతి ఒక్కరు నాకా సీకా ఈ ఖామి మీద హక్కుని పోరాడవలసియున్నది. దున్నె వారికే ఖామి అనే సిద్ధాంతమువైన ఈ చట్టమును అమలుజరుపులోగానే ఖాస్వాములు, వారి ఖామిని సాగుచేస్తున్నటువంటి మీద రైతాంగాని లేదా పని పేదలు పెట్టుకొని వారిని ఖాములనుండి తొలగించి వెళ్లగొడతారు. కడపట ఈ ఖామి వైస ఎవరిది హక్కు అనేది విచారణకు వచ్చినప్పుడు యీ ధనిక

5th November 1952] [Sri Vavilala Gopalakrishnaiah]

భూస్వాములు పోలీసులను అధికారులను తమ సరిముచ్చేసుకొని వారి హక్కులను దృఢ పరిచుకొంటారు. ఈ tenants ఏలాటి support ఉండదు. వీరికి పోలీసులుగాని యితర అధికారులుగాని సహాయము చేయరు. కనుక tenancy protection కొరకు తంజావూరులో tenants కు యీ రక్షణ యిస్తామంటే సంతోషమేకాని దీనివల్ల తక్కిన జిల్లాలో tenants కు రక్షణలేకుండా పోతుంది. వీరిని ముందుగానే వారు సాగుచేస్తున్నటువంటి భూములనుండి వెడలగొడతారు. అటువంటిపుడు యీ బీద రైతులకు ఇతరత్రా ఏమి సహాయము లేకుండా పోతుంది. కనుక tenants కు ఇవ్వ దాచుకొన్న యీ సహాయాన్ని సగము చేతితో ఇవ్వకుండా చూడయి పూర్వీకుగా పూర్వీకగా ఇచ్చి అన్ని ప్రాంతాలకు వర్తింపజేస్తూ, retrospective effect తో బీద రైతులకు వారు దుస్తుకొంటున్న భూములపై హక్కును కలుగజేయవలెనని కోరు చున్నాను. Retrospective effect ఇచ్చేందుకు విరోధక సంవత్సరమును నియమించి అనగా 1943 అనండి, 1944 అనండి లేక స్వరాజ్యము వచ్చిన రోజునుండి అనండి లేదా కాంగ్రెసు ఉధ్యమము ప్రారంభించిననాటినుండి అనండి, 1935 వ సంవత్సరము అనండి విరోధక సంవత్సరము, లేదని నియమించి అప్పటినుండి భూమి దున్నేవారికి హక్కు ఇచ్చేట్లు విచ్చూచేయవలసియందుట ధర్మము, న్యాయముకూడాను. లేకున్న ఈ చట్టముయొక్క ప్రధానాశయము సరేరేదరు కనుక ఈ మంత్రివర్గాన్ని ముఖ్యముగా శ్రీ రాజగోపాలాచారిగారిని నేను కోరుచుంటిమనిగా, ఎవరైతే ఇప్పుడు పోలము దున్ను చున్నారో, వాళ్లను భూస్వాములు మరి హక్కులు దృఢపరచునా నే. దుకు వెడలగొట్టే పరిస్థితి ఏర్పడుతున్నదికాబట్టి, యీ చట్టాన్ని ఒక Tanjore జిల్లాకే కాకుండా అన్ని చోట్లకును ఇటువంటి సమస్యలున్న అన్ని ప్రదేశములకును వర్తింపజేయవలెను. ఆయా ప్రాంతాలలో తగాదాలనిచ్చిన తరువాత మేము చూస్తాము లెప్పుని అని ఇతటితో ఊరకుంటే ప్రయోజనము లేదు. ఇప్పటికే అనేకచోట్ల యీ చిక్కులు ఏర్పడ్డాయి. ఇప్పుడు తంజావూరు జిల్లాకు మాత్రము ఈ Act ను వర్తింపజేసినట్లయితే ఇతర ప్రాంతాలలోని భూస్వాములంతా మేలుకొని రైతులతో పేమీ పెట్టడంవల్లగా తగాదాలు ఇంకా విషమిస్తాయని చెప్పవలసియగుచున్నది. తరువాత మరికొ విషయమున్నది. ఇందులో disputes, తగాదాలు వస్తే వాటికొరకు conciliation officers ను నియమించారు అయితే వీరివల్ల ప్రయోజనములేదు. ఎట్లైతే లాంబ్డు విషయములో Inam Commission Officer లను వేశారు కాని దానివల్ల ప్రయోజనములేదన్నారు. కనుక conciliation officer లకు తోడ్పడిడానికి ఒక presiding officer ను నియమించి, ఈ conciliation officer ను ముగ్గురిని నియమించినచుండల వాగుంటుంది. ఎందుకనగా ఈ ముగ్గురును, ఒకరు tenant తరపునను, ఇంకొకరు మీరాదారు తరపునను, మూడవ అతను గవర్నరు మెంటు తో పునరుండి వారవారి సత్తుగా ప్రత్యేక శ్రద్ధలీనుకొనగలరు. అప్పుడు presiding officer న్యాయముగా పరిస్థితులను సరిగా గ్రహించి తీర్పుచెప్పడానికి అవకాశముంటుంది. లేనిచో విద్వేసం తగాదా విషయము వచ్చినప్పుడు tenant తన విషయాన్ని తన హక్కును చెప్పుకొవలసినపుడు అతనికి ఇతర సహాయములేకపోతే, తన points ను చెప్పి దృఢపరచలేని స్థితిలో ఉంటాడు. అప్పుడు అది చాలా అన్యాయముగా పరిణమించవచ్చు.

“కనుక నై విషయాలన్ని గమనించి ఈ చట్టాన్ని మొత్తము రాష్ట్రమంతటా సర్వ వ్యాప్తంగా అన్ని చోట్లకు వర్తింపజేసి, ఇందులో న్యాయముగా పోలీసులకు ఎంత భాగముదాని అన్న విషయముకూడ నిర్ణయించవలసియగుచుంది. న్యాయమైన దృక్పథముతో చూచినట్లైతే, పోలము దున్నేవారికి రెండు భాగములున్నవి, భూస్వామికి ఒక భాగమున్ను ఇచ్చుట సమంజసముగా యుంటుంది. పోలముమీద కట్టకడి పని

[Sri Vavilala Gopalakrishnaiah] [5th November 1952]

చేసేవాడు కాబట్టి దున్నేవానికి రెండు పంతులు ఇచ్చట న్యాయము. కనుక ఈ సూచనను గుర్తించి ఈ చట్టాన్ని మహారాష్ట్ర రాష్ట్రము మొత్తంగా రాష్ట్రమంతటా సర్వవ్యాప్తంగా అమలు జరపాలని, కూలీలకు wages రక్షణ ఇచ్చి, దున్నేవానికి ఘామి అనేటటువంటి వారి హక్కును కాపాడే విషయాన్ని దృష్టిలో ఉంచుకొని విషయాలన్ని సరిగా పరిశీలించే నిమిత్తము దీనిని Select Committee కి పంపించాలని కోరుతున్నాను. ”

1-20
p.m.

JANAB MOHAMED SALIH MARAIKAYAR:—“கனம் சபாநாயகர்

அவர்களே, தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் மிராச்தார்கள், குடியானவர்களிடையே ஏற்பட்டு வந்த சிளர்ச்சியை நிறுத்தவேண்டியதின் பொருட்டு நமது மதிப் பிற்குரிய தலைவர்களை ராஜாஜி அவர்கள் இந்தச் சட்டத்தை நல்ல சந்தர்ப் பத்தில் கொண்டு வருகிறாற்பதை நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன்.

“இந்தப் பாதகாப்புச் சட்டத்தில் மூன்று பிரதான அம்சங்கள் பொருந்தியிருக்கின்றன. முதலாவதாக இது சாரங்களிடையேயும் மக்கூலை பிரித்துக் கொள்ளும் வரூ நிர்ணயம்; இரண்டாவதாக விவசாயிகளுக்குத் தன் தொழிலில் ஊக்கம் உண்டுபண்ணுவதற்காக ஐந்து வருஷங்களுக்கு அவர்களிடமிருந்து நிலத்தை மாற்றமுடியாது என குறைந்த பக்க உத்தரவாத மளித்தல்; மூன்றாவதாக பண்ணையாட்களின் சம்பளம், கூலியை நிர்ணயிப்பது.

“குறிப்பாக அந்தாங்கி தாலுகாவானது தஞ்சை ஜில்லாவின் ஒரு பாகமாக இருந்த போதிலும், தூதிரூட்டவசமாக நமது சர்க்காரால் நீர்ப்பாசன வசதிகள் செய்துகொடுக்கப்படாமலிருப்பதால், மழையை நம்பியே விவசாயம் செய்ய வேண்டிய நிலைமையில் இன்றைய தினமும் இருந்து வருகிறது. வருண பகவான் மோசம் செய்து வருவதன் நிமித்தம் எங்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தைப்பற்றிய கவலையும் கிடையாது. இச்சட்டத்தில் கண்டிருக்கும் மூன்று வித பிரச்சினைகளும் எங்களுக்கு தாலுகாவளில் இல்லை. ஆனதால் இந்த மூன்று அம்சங்கள் கொண்ட தஞ்சை ஜில்லா பண்ணையாள் சட்டமானது எங்கள் தாலுகாவிலும் அமூலக வேண்டுமென்றால் வருண பகவான் மழையை வரவிக்க வேண்டும். அல்லது நமது சர்க்கார் நீர்ப்பாசன வசதியை அந்தத் தாலுகாவிற்குச் செய்துதரவேண்டும். இதில் எது நடக்கப் போகிறதோ யென்று எங்கள் தாலுகா வாசிகள் ஆவலாக எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

“குறிப்பாக இன்றைய தினம் ஒரு விவசாயியின் குடும்பத்திற்கு வேண்டிய வசதிகளையும், விவசாயத்திற்கு வேண்டிய உழவு மாடு, உரம் போன்ற சகல வசதிகளையும் செய்து கொடுத்து ஒருவேளை நிலத்தில் வேலை செய்ய வேண்டுமென கேட்டுக் கொள்ள வேண்டிய யிருக்கிறது. இல்லாவிட்டால் அவன் பயிர் செய்வதை விட்டு ஓடிவிடுகிறான். ஆகையினால் தான் பிராசுதார்கள் அவனுக்கு வேண்டிய எல்லா செளகரியங்களையும் செய்து கொடுத்து அவனை ஓட்டிபடாமல் வேலை செய்து கொண்டிருக்கும்படி பார்த்துக்கொள்ள வேண்டிய யிருக்கிறது.

“மூன்றாவதாக பண்ணையாள் முறை போன்ற வழக்கம் அந்த தாலுகாவில் கிடையாது. பண்ணையில் நிலச்சுவாந்தார்களால் பயிர்ச் செலவு அதிகமாய்ச் செய்யப்படுவதில்லை. அப்படிச் செய்தாலும் அந்த சாகுபடியை இந்த விவசாயிகளே செய்து கொடுத்து அதற்கு வேண்டிய எல்லா செலக்யங்கள்ையும் அந்த மிராசதார்களிடம் அடைந்து கொள்ளுகிறார்கள். ஆகையினாலே அந்தத் தாலுகாவின் விவசாயத்திற்கு மிகவும் பிரதானமான பாசன வசதியை உடனடியாக செய்து கொடுத்து இந்தச் சட்டத்தை அங்கு அமல் நடத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“வாரச்சீட்டுச் சம்பந்தமாக பழக்கத்துக்கு விரோதமாக சட்டத்தில் சொல்லப் பட்டிருப்பதை திருத்தி இந் சாரணம் சேர்ந்து வாரச்சீட்டு யெழுதி சர்க்காரில் தாக்கல் செய்யும்படி இருக்கவேண்டும். அந்த வாரச்சீட்டை தாக்கல் செய்யும் காலத்தை நீடிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

5th November 1952]

* SRI S. VEMIAH:—" Mr. Speaker, Sir, I rise to support the principle of Bill that is now before this House. At the same time I also support the amendment moved by Sri Viswanatham. The public opinion is in favour of extending the provisions of this Bill to all the districts in the State. Hence, my submission is that the title of the Bill itself should be changed to cover the entire State. In other districts also, similar difficulties are being felt by almost all labourers and also by landlords. I can quote several instances to show that a similar situation exists in other districts also. For instance, in one village, Anantabatla Kandrika in the Nellore district, 99 suits have been filed by the police and landlords against poor peasants who are physically in possession of the land for the last 60 or 70 years. In another village, Kalambatla Kandrika, 94 cases are being launched against poor peasants. Also in another village, Ayyavarla Kandrika, 34 families of peasants are being harassed by landlords. This is how poor peasants are being harassed and much injustice is being done to them. Sir, I visited the Kalambatla Kandrika on 30th October 1952 and I found there that cattle belonging to 94 families of peasants are not allowed to graze and section 145 is being enforced in favour of landlords and I noticed several defects in the proceedings of the Subdivisional Magistrate, viz., in one survey number, 84 acres are mentioned and in another survey number, 30 acres are mentioned and yet in another survey number, no mention is made of the number of acres. Even if there is no section 145 in force, the police are not allowing their cattle to move about. Therefore, to avoid all these difficulties, my humble submission is that the provisions of this Bill should be extended to other districts also. With these words, I resume my seat."

MR. SPEAKER:—" The House will now adjourn for lunch and meet again at 3 p.m."

(After lunch—3 p.m.)

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—" Mr. Speaker, Sir, after hearing the speeches from all sides of the House, it is clear that the principles of the Bill are generally welcomed. Here and there they have suggested amendments. Sir, as hon. Members desire that the Bill should go before a Select Committee, I, with your permission, move the following motion either as a separate motion or as an amendment, and I leave it to you and the Leader of the Opposition."

MR. SPEAKER:—" If it is a separate motion, the hon. the Leader of the Opposition has to withdraw his amendment."

SRI T. VISWANATHAM:—" I am willing to withdraw my amendment. But I think the Hon. Minister can move his motion as an amendment to his original motion."

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—" Sir, I wish to withdraw my original motion and move the following

[Sri M. A. Manickavelu Naicker] [5th November 1952]

motion for the constitution of a Joint Select Committee of both Houses under rule 116, sub-clause (i) of the Madras Assembly Rules, to consider the above Bill:—

That the concurrence of the Legislative Council be obtained in setting up of a Joint Select Committee of both Houses consisting of 28 members to consider the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Bill, 1952 (19 members from the Assembly and 9 members from the Council) with instructions to the Committee to submit its report to this House on or before the 22nd November 1952 and that the following Members of this House be selected to serve on such a Joint Select Committee:—

- (1) *The Hon. Sri C. Subramaniam.*
- (2) „ *M. A. Manickavelu Naicker.*
- (3) „ *K. P. Kuttikrishnan Nayar.*
- (4) *Sri K. Rajaram.*
- (5) „ *C. Muthiah Pillai.*
- (6) „ *G. Narayanaswamy Naidu.*
- (7) „ *Y. Manjaya Shetty.*
- (8) *Janab Kunhi Mohamed Shafee.*
- (9) *Sri V. S. Sivaprakasam.*
- (10) „ *L. Lakshmana Das.*
- (11) „ *T. Viswanatham.*
- (12) „ *C. Kandaswami.*
- (13) „ *P. Venkateswarlu.*
- (14) „ *S. Swyamprakasam.*
- (15) „ *V. Gopala Gounder.*
- (16) „ *T. Lakshminarayana Reddi.*
- (17) „ *K. R. Nallasivam.*
- (18) „ *V. P. Pundarikakshacharyulu.*
- (19) „ *V. Balakrishnan.*”

MR. SPEAKER:—“ I take it that the hon. Revenue Minister has the leave of the House to withdraw his original motion and to move his present motion for a Joint Select Committee. (After a pause.)

“ I want to know whether hon. Members want a further discussion of this Bill, on this new motion.”

SRI T. VISWANATHAM:—“ Sir, a few Members who have already given their names may not be disappointed.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“ The discussion may continue till 4 o'clock.”

MR. SPEAKER:—“ The motion before the House is—

‘ That the concurrence of the Legislative Council be obtained in setting up of a Joint Select Committee of both Houses consisting

5th November 1952] [Mr. Speaker]

of 28 members to consider the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Bill, 1952 (19 members from the Assembly and 9 members from the Council) with instructions to the Committee to submit its report to this House on or before the 22nd November 1952 and that the following Members of this House be selected to serve on such a Joint Select Committee:—

- (1) The Hon. Sri C. Subramaniam.
- (2) „ M. A. Manickavelu Naicker.
- (3) „ K. P. Kuttikrishnan Nayar.
- (4) Sri K. Rajaram.
- (5) „ C. Muthiah Pillai.
- (6) „ G. Narayanaswamy Naidu.
- (7) „ Y. Manjaya Shetty.
- (8) Janab Kunhi Mohamed Shafee.
- (9) Sri V. S. Sivaprakasam.
- (10) „ L. Lakshmana Das.
- (11) „ T. Viswanatham.
- (12) „ C. Kandaswami.
- (13) „ P. Venkateswarlu.
- (14) „ S. Swayamprakasam.
- (15) „ V. Gopala Gounder.
- (16) „ T. Lakshminarayana Reddi.
- (17) „ K. R. Nallasivam.
- (18) „ V. P. Pundarikakshacharyulu.
- (19) „ V. Balakrishnan.

“ Now, the motion as well as the amendment are before the House.”

IV.—PROGRAMME OF BUSINESS OF THE HOUSE.

SRI T. VISWANATHAM:—“ Sir, I request the Hon. the Leader of the House to give the programme of this House for the information of the Members.”

* **THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:**—“ Sir, as desired by the House, we have referred the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Bill, 1952, to a Joint Select Committee. As the Council has been summoned to meet on the 17th instant, the earliest time by which we will be getting the Members of the Council nominated for the Joint Select Committee will be 17th. We would require at least 3 or 4 days to submit the report and that is why we have fixed 22nd as the last date for submission of the report by the Joint Select Committee. In consultation with the leaders of parties and also the Members of various groups, we have come to a decision that the Assembly should adjourn on the 7th instant and reassemble on the 24th instant. I hope it will suit the convenience of all the Members.”